Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 777
Vineri 6 oct. 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Fiecare gospodărie colectivă cu planul de producție îndeplinit!

Peste mai puțin de trei luni, gospodăriile agricole colective din țara noastră își încheie încă un an de activitate.

În anul 1961, în consolidarea economico-organizatorică și financiară a gospodăriilor colective s-au obținut succese dintre cele mai importante. Sprijinite puternic de partid și guvern care le-au pus la dispoziție credite bănești de sute de milioane de lei, un număr sporit de tractoare și alte mașini agricole prin S.M.T.-uri, cantități tot mai mari de semințe de soi, cadre de ingineri și tehnicieni, gospodăriile colective au făcut în acest an pași însemnați înainte dovedind o dată mai mult în practică superioritatea marii agriculturi socialiste asupra micii gospodării țărănești fărîmițate.

Acum cînd gospodăriile colective se apropie de încheierea unui an de muncă este necesar ca preocuparea pentru îndeplinirea integrală a prevederilor planurilor de producție să stea în centrul atenției tuturor colectiviștilor, astfel ca nici o sarcină de plan să nu rămînă nerealizată.

Anul 1961 marchează o adevărată cotitură în privința dezvoltării unui sector de producție dintre cele mai importante ale gospodăriilor colective — sectorul creșterii animalelor. Folosind atît creditele acordate de stat credite ce însumează pentru acest an peste 500.000.000 de lei, cît și fondurile proprii, majoritatea unităților din țară și-au îndeplinit în întregime planurile de cumpărări la vaci și juninci, vițele etc. În multe regiuni prevederile de plan au fost chiar depășite. Astfel, gospodăriile colective din regiunea București au cumpărat în 9 luni ale anului peste 14.200 de vaci și juninci față de 11.000 de capete cît prevedea planul anual; unitățile din regiunea Suceava au cumpărat cu 17 la sută mai multe vaci și juninci decît își propuseseră la începutul anului, cele din Dobrogea cu 18 la sută mai mult, iar gospodăriile colective din regiunea Oltenia au realizat planul de cumpărări în proporție de 106 la sută.

Mai sînt însă gospodării colective care încă nu și-au realizat prevederile planului de producție în privința cumpărărilor de animale. Așa stau de exemplu lucrurile în unele unități din regiunile Mureș-Autonomă Maghiară, Brașov, Galați. În interesul dezvoltării continue a gospodăriilor și al creșterii veniturilor colectiviștilor, se cuvine ca în cît mai scurt timp planul să fie realizat integral. Aceasta este cu atît mai ușor de îndeplinit acum, cînd prin valorificarea celei mai mari părți din producția vegetală și animală contractată cu statul, gospodăriile colective dispun de însemnate fonduri bănești. Cumpărarea grabnică, pînă la realizarea planului, a restului de animale ar ușura totodată organizarea temeinică a fermelor, înainte de intrarea în iarnă, asigurarea unei balanțe furajere complete, pregătirea cadrelor de îngrijitori etc.

O altă prevedere de plan a cărei realizare nu mai poate suferi amînări, este cea privind construcțiile agrozootehnice. Ca urmare a întăririi lor economico-financiare, a dezvoltării multilaterale, gospodăriile colective și-au propus în acest an un volum de construcții cu mult mai mare decît în anii trecuți. Astfel s-a prevăzut construirea a peste 21.600 de obiective — grajduri și saivane, maternități și îngrășătorii pentru porcine, hale pentru păsări, pătule, magazii, remize ș.a.

Statul a acordat unităților în 1961 credite de peste 250.000.000 de lei precum și mari cantități de material de construcții la preț redus în scopul executării obiectivelor destinate producției.

Marea majoritate a gospodăriilor colective au folosit cu chibzuință și pricepere acești bani, cărora le-au adăugat din contribuție proprie alte milioane de lei. Folosind experiența cîștigată pînă acum, gospodăriile colective au avut permanent în vedere să construiască cît mai economicos. Au fost mai bine valorificate resursele locale ce se găsesc aproape în fiecare localitate — stuf, pietriș, materialul lemnos; echipe anume organizate în unități au confecționat cu cheltuieli minime cantitățile de cărămidă și de chirpici necesare ridicării construcțiilor. Tocmai preocuparea pentru construirea tuturor obiectivelor planificate explică succesele obținute în această direcție de majoritatea gospodăriilor colective din regiunile Oltenia, Banat, Argeș, București și altele.

Sîntem într-o perioadă cînd activitatea de producție mai ales la cîmp, începe să scadă din intensitate. Acum devin disponibile multe brațe de muncă și ele pot fi folosite pentru grăbirea ritmului de construcții. Măsuri de organizare a muncii de construcții în scopul terminării cît mai de grabă a obiectivelor prevăzute în planul de producție se impun mai ales în unitățile din regiunile Iași, Bacău și Crișana, aici lucrările de construcții fiind rămase în urmă.

Ca rezultat al sporirii producției agricole, al creșterii volumului producției-marfă realizată prin contractări cu statul și al folosirii cît mai chibzuite a creditelor de stat și fondurilor proprii, în acest an a crescut mult fondul de bază al gospodăriilor colective. Majoritatea unităților alocă la fondul indivizibil în jur de 15 la sută și chiar mai mult din veniturile bănești total încasate. S-a extins practica recomandată de partid de a se aloca la fondul de bază, în afară de bani, și un anumit procent din producția de cereale. Valorificînd în această perioadă mari cantități de produse, gospodăriile colective trebuie ca, în propriul lor interes, să aloce fondului de bază toate sumele de bani hotărîte de adunarea generală. Căci, așa cum sublinia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în Expunerea făcută la Consfătuirea țăranilor și lucrătorilor din agricultură în aprilie 1958, „numai acele gospodării agricole colective care au înțeles să-și mărească fondurile de bază vor reuși să cumpere animale, să-și facă plantații de vii și pomi, să-și construiască grajduri și magazii, să facă îndiguiri și diferite amenajări tehnice, să-și procure mijloace de transport și altele, asigurînd astfel o puternică creștere a proprietății obștești și o retribuire ridicată a muncii colectiviștilor".

Pentru gospodăriile colective care posedă terenuri nisipoase și în pantă este deosebit de important să-și îndeplinească integral planul plantărilor de pomi și vii.

Un indice de plan dintre cei mai importanți îl reprezintă valoarea zilei-muncă. Fără îndoială că hotărîtoare pentru asigurarea valorii planificate a zilei-muncă este activitatea desfășurată pînă acum. Nu este mai puțin adevărat nici faptul că recoltarea cu grijă a produselor care se mai află în cîmp, buna lor conservare, sporirea în continuare a producției animale pot aduce o contribuție de seamă la realizarea valorii planificate a zilei-muncă.

Îndeplinirea planului de producție la toți indicii asigură dezvoltarea armonioasă, multilaterală, a gospodăriei colective, creează baza obținerii în viitor a unor succese și mai mari și determină creșterea necontenită a veniturilor repartizate colectiviștilor.

Lucrările agricole de toamnă la timp și de calitate!

„Fiecare zi bună de lucru să fie folosită din plin la semănatul grîului!". Sub această lozincă desfășoară membrii gospodăriei colective din comuna Herești, regiunea București, întrecerea la lucrările agricole de toamnă.

Foto: AGERPRES

În numai cîteva zile

Membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au pregătit terenul necesar însămînțărilor de toamnă cu deosebită grijă. Ajutați de mecanizatorii din cele 2 brigăzi de tractoare de la S.M.T. Făcăeni, conduse de tov. Niculae Cățeloiu și Mircea Ghiapă, ei au trecut din vreme la însămînțări. În numai cîteva zile, au fost semănate 286 ha. cu grîu, 72 de hectare cu orz de toamnă și 30 ha. cu secară masă verde.

La lucrările de însămînțări s-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii Ion Ristoac, Stan Dănilă, Ion V. Toader și tractoriștii Dinu Radu, Dinu Constantin, Nicolae Bratu, Constantin Pișcoci și Constanda Constantin.

FRÎNCU CONSTANTIN
colectivist

Cu sprijinul S. M. T.-ului

Cu deosebită hărnicie muncesc în aceste zile membrii gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din comuna Cociuba Mare, raionul Salonta, pentru executarea într-un timp cît mai scurt a lucrărilor agricole din campania de toamnă.

Recoltatul florii-soarelui, al sfeclei de zahăr și al porumbului pentru boabe a fost terminat.

Cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Ghiorac, au fost pregătite pînă acum aproape 100 hectare pentru a fi însămînțate cu grîu. Din acestea, s-au și însămînțat 20 de ha. În prezent, colectiviștii — în frunte cu membrii de partid — zoresc strînsul cocenilor de porumb de pe suprafețele ce urmează a fi însămînțate, de asemenea, cu grîu.

Cele mai bune rezultate au fost obținute pînă acum de către membrii brigăzii I-a de cîmp, condusă de tov. Ilieș Mihai.

BOGLUȚ NICOLAE
tehnician agronom

Rezultatele nu sînt pe măsura posibilităților

Constatări prin cîteva gospodării colective din raionul Ploiești

Printre unitățile fruntașe în pregătirea campaniei însămînțărilor de toamnă din raionul Ploiești, se numără și gospodăriile colective din Tîrgșorul Vechi și Tîrgșorul Nou. Îndrumate și sprijinite în permanență de către organizațiile de partid și avînd în fruntea lor oameni harnici și pricepuți cum sînt comuniștii Istrate Constantin și Iliescu Emil, colectiviștii din aceste două unități s-au pregătit din vreme pentru reușita muncilor agricole de toamnă. Ei au verificat mașinile și uneltele existente în gospodărie și au condiționat din timp întreaga cantitate de sămînță necesară. Pe suprafețele eliberate de plantele care au părăsit din vreme terenul (mazărea, borceagul etc.) s-au executat arături adînci de vară și apoi solul a fost întreținut curat de buruieni și fără crustă. La declanșarea campaniei aceste terenuri au fost însămînțate în cele mai bune condiții.

Pentru eliberarea terenurilor cultivate cu porumb și care, potrivit planului trebuie însămînțate cu culturi de toamnă, consiliile de conducere au mobilizat toate forțele. Totodată, colectiviștii au trecut la eliberarea neîntîrziată a terenului de coceni. Pe măsura eliberării terenului, mecanizatorii S.M.T.-urilor Bărcănești și Buda se străduiesc să execute arături și însămînțări de cea mai bună calitate. Ajutați de tractoriști, colectiviștii din Tîrgșorul Vechi au reușit ca pînă acum cîteva zile să însămînțeze cu grîu suprafața de 60 de ha, din planul de 150 ha, iar cei din Tîrgșorul Nou aproape 100 de ha, din totalul de 200 ha planificate.

Nu tot astfel stau lucrurile în ceea ce privește însămînțarea orzului în aceste unități, lucrare ce trebuia de mult începută. Gospodăria colectivă din Tîrgșorul Nou, deși are în plan să semene 40 de ha cu orz, nu a reușit să însămînțeze pînă acum cîteva zile nici un hectar, deoarece nu are asigurată sămînța necesară.

De altfel, lipsa semințelor de orz este o problemă pe întreg raionul Ploiești.

Este regretabil că organele agricole raionale nu au cunoscut din vreme această situație și nu au luat măsurile necesare, astfel încît orzul să fie însămînțat la timp și nu spre sfîrșitul campaniei, așa cum probabil se va întîmpla.

În raion există unele unități care nu acordă atenția cuvenită nici însămînțării grîului. Așa, bunăoară, se prezintă lucrurile la gospodăriile colective din Balta Doamnei și Șirna. Și aceasta din cauză că consiliile de conducere ale acestor unități nu s-au pregătit din timp în vederea însămînțărilor de toamnă. Gospodăria colectivă din Balta Doamnei, de exemplu, nu a terminat condiționarea semințelor și nu a schimbat la bază decît 6 tone de semințe din cele 30 necesare. Totodată, deși porumbul a fost recoltat de pe 100 de ha, aici nu s-au arat decît 15 ha.

Asemănător stau lucrurile și la gospodăria colectivă din Șirna, care deși a condiționat și schimbat 12,6 tone sămînță, tărăgănează începerea însămînțării grîului.

Rămase în urmă cu pregătirea terenului și însămînțările sînt și gospodăriile colective din Ciupelnița, Aricești, Bilciurești și altele.

Întrucît sîntem în plină campanie de însămînțare a grîului de toamnă este necesar ca organele agricole de la raion și comune să ia toate măsurile pentru lichidarea rămînerii în urmă.

Ing. D. CIGUSIEVICI

Începe Luna marii prietenii

Mîine în întreaga țară încep manifestările din cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice". Organizată pentru prima oară cu ani în urmă „Luna marii prietenii" cum a denumit-o poporul nostru, constituie de fiecare dată un minunat prilej de manifestare a sentimentelor de prietenie și dragoste frățească pe care poporul romîn le nutrește popoarelor marii Uniuni Sovietice. Prietenia romîno-sovietică are puternice rădăcini în trecutul istoric. Ea a fost cimentată în anii luptei aprige împotriva fascismului, cînd, în condițiile înaintării victorioase a armatelor sovietice, oamenii muncii din țara noastră, conduși de Partidul Comunist, au doborît de la putere dictatura militaro-fascistă luîndu-și soarta în propriile lor mîini.

În cei doar 17 ani cîți au trecut de la eliberare țara noastră a înfăptuit adînci transformări revoluționare. Condus de partid, poporul nostru muncitor stăpîn pe soarta sa a pus în valoare nesfîrșitele bogății ale patriei, făcîndu-și viața tot mai îmbelșugată și fericită. Toate izbînzile noastre pe drumul construirii socialismului sînt strîns legate de sprijinul frățesc, multilateral, pe care Uniunea Sovietică ni-l acordă în toate domeniile de activitate — economie, artă, cultură, știință.

Ajutorul sovietic e un factor important pentru traducerea în viață a prevederilor cuprinse în Directivele Congresului al III-lea al partidului, privind planul de dezvoltare a țării în următorii ani. Un exemplu grăitor îl constituie combinatul siderurgic de la Galați, care va fi ridicat cu sprijinul multilateral al Uniunii Sovietice.

Ajutorul sovietic s-a făcut puternic simțit și în agricultura țării noastre aflată în plină dezvoltare. Folosind bogata experiență a colhoznicilor sovietici, sute de mii de țărani muncitori au intrat în gospodării agricole colective, hotărîți să-și făurească o viață nouă, îmbelșugată. Țăranii muncitori și alți lucrători din agricultura noastră, care în ultimii ani au vizitat cu „Trenurile prieteniei" Uniunea Sovietică, vorbesc cu dragoste și entuziasm despre oamenii sovietici ale căror sfaturi și îndrumări le sînt de un neprețuit ajutor în munca de întărire continuă a unităților agricole socialiste din care fac parte.

În Uniunea Sovietică au fost pregătite numeroase cadre de specialiști care au mers să lucreze în cele mai diferite domenii ale agriculturii noastre, contribuind prin priceperea lor la sporirea continuă a producției agricole. Țăranilor colectiviști și întovărășiți le sînt bine cunoscute numeroase soiuri de grîu, și de alte plante, create în laboratoare și pe cîmpuri experimentale sovietice și care, cultivate în țara noastră, și-au dovedit din plin calitățile prin sporurile însemnate de recoltă ce le dau.

În decursul acestei luni, oamenii muncii din patria noastră vor afla noi aspecte din lupta pentru construirea comunismului a oamenilor sovietici. La Casele prieteniei romîno-sovietice, la cluburi, case de cultură, cămine culturale, se vor ține conferințe și simpozioane pe teme ca: „Manifestul Comunist al epocii contemporane", „U.R.S.S. construiește comunismul — viitorul luminos al întregii omeniri", „Pace, muncă, egalitate, libertate, fericire", „Totul pentru om", „Noutăți din agricultura sovietică", „Viața colhoznicilor sovietici oglindită în literatură" și altele. Vor fi, de asemenea, organizate seri culturale, recenzii, concursuri, serbări, șezători, prezentări de filme și teatru sovietic, conferințe pe teme științifice. Oameni ai muncii care au vizitat Uniunea Sovietică vor împărtăși din impresiile lor.

Astfel și în acest an, „Luna prieteniei romîno-sovietice" va prilejui noi dovezi de dragoste și recunoștință a poporului nostru față de marele popor sovietic, constructor al comunismului.

Combinatul vinicol din Tohani, regiunea Ploiești, unul din obiectivele pentru agricultură ridicate în anii puterii populare. În fotografie: aspect din sala de vinificație a acestui combinat modern.

NOI OGOARE UNITE

Gospodărie colectivă în Drajna de Jos

În anul 1957, în comuna Drajna de Jos, raionul Teleajen, mai multe familii de țărani muncitori au constituit o întovărășire agricolă. Munca în întovărășire și-a dovedit din plin superioritatea față de gospodăria individuală. Recoltele dobîndite la hectar, au întrecut cu sute de kilograme pe cele obținute pe loturile fărîmițate. Dar gospodăriile colective existente în raionul nostru au obținut rezultate și mai bune. Ele au arătat clar că această formă superioară de lucrare a pămîntului oferă țăranilor muncitori posibilități nemărginite de a-și înfrumuseța și îndestula traiul.

— Aceasta-i calea pe care trebuie să pășim și noi, au spus cu hotărîre la unele din adunările organizației de bază comuniștii și candidații de partid din comună.

Așa s-a constituit și comitetul de inițiativă din care au făcut parte membri și candidați de partid, precum și cei mai hotărîți țărani muncitori fără partid, care și-au exprimat dorința să treacă la gospodăria colectivă.

Munca de lămurire desfășurată sub îndrumarea organizației de partid, a dat roadele așteptate. În scurtă vreme, o seamă de familii de țărani muncitori, au depus cereri de trecere la gospodăria colectivă. În fruntea acestora se găseau Alexandru Văcărelu, Stelian Păiș, Ștefan Moșoiu, Stelian Călinoiu și alții. Ei au fost și cei mai activi în munca de lămurire desfășurată pentru atragerea de noi întovărășiți în gospodăria colectivă. Așa se face că în ziua de 24 septembrie cînd s-a hotărît inaugurarea gospodăriei colective din Drajna de Jos, făcuseră cerere de intrare în gospodărie un număr de 283 de familii de întovărășiți.

...Pînă la începerea festivității de inaugurare a gospodăriei colective mai era încă timp. Un grup de oameni discutau cu aprindere. Erau țăranii muncitori Dumitru F. Blendea, Trandafir Dudu, Dumitru Gh. Buzea, Maria I. Cotună, Vasile Coman și alții. Cu toții își aduceau aminte de cele văzute în vizitele pe care le-au făcut la colectiviștii din comunele Greabănu și Nicolești, raionul Rîmnicu Sărat și la alte gospodării colective din raionul Teleajen.

— Mie nu mi-a venit să cred cînd am auzit că sectorul zootehnic al gospodăriei colective din Nicolești cuprinde 400 de taurine, 3.000 de oi, 4.000 de păsări și alte animale. Dar, cînd am fost acolo și am văzut cu ochii mei, m-am convins, vorbise țăranul muncitor Dumitru Gh. Buzea; moș Ion Păiș spuse:

— Am 73 de ani. La colectivele pe unde am fost am văzut că bătrînilor în gospodăria colectivă, atunci cînd nu mai pot lucra, bătrînețele le sînt asigurate. Iată de ce m-am înscris cu dragoste în gospodăria colectivă.

Dar iată că adunarea festivă de constituire a gospodăriei colective e deschisă. Tovarășul Stelian Păiș prezintă darea de seamă a comitetului de inițiativă. El a vorbit despre sprijinul dat de organizația de partid în munca de atragere a întovărășiților în gospodăria colectivă, despre vizitele făcute la colectivele din Greabănu și Nicolești, unde țăranii muncitori s-au convins de superioritatea muncii în gospodăria colectivă, de viața îmbelșugată pe care o trăiesc colectiviștii.

Gospodăria colectivă din Drajna de Jos a luat ființă cu 283 de familii, care și-au unit 580 de ha. de teren, vitele și uneltele de muncă. În acea zi, noii colectiviști și-au ales în consiliul de conducere oameni harnici printre care: Gheorghe Arsene, Elena Lungu, Dumitru Buzea, Stelian Păiș, iar ca președinte pe tînărul candidat de partid Stelian Păiș.

După adunarea festivă, echipe artistice ale căminelor culturale din comunele învecinate au prezentat frumoase programe artistice. Pînă seara tîrziu, cîntecele și veselia n-au contenit: se inaugurase doar cea de-a noua gospodărie colectivă din raionul Teleajen.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Semănatul grîului în cele mai bune condiții agrotehnice

Se știe că metoda de semănat joacă un rol important în asigurarea unei recolte cît mai sporite la hectar la toate culturile. Vorbind despre măsurile care trebuie să stea în permanență în atenția celor ce muncesc pe ogoare, în scopul măririi continue a producției agricole și în primul rînd a celei de cereale, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în Raportul prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c., a insistat și asupra metodelor de semănat scoțînd în evidență necesitatea extinderii semănatului cu mijloace mecanizate.

Semănatul grîului de toamnă cu mașina prezintă o sumedenie de avantaje față de semănatul cu mîna. **În primul rînd se folosesc cu 15—25 la sută mai puține semințe decît la semănatul prin împrăștiere cu mîna și se distribuie exact cantitatea stabilită; se repartizează uniform sămînța la hectar, ea fiind totodată îngropată la adîncimea dorită ceea ce face ca plantele să răsară, să crească și să se coacă uniform. Plantele fiind semănate în rînduri, lumina soarelui le scaldă uniform ceea ce reduce foarte mult pericolul căderii cerealelor; pe de altă parte aerul care circulă mai bine printre rîndurile de plante mărește rezistența la boli. În sfîrșit, se asigură un spațiu de nutriție mai corespunzător. De asemenea, semănatul cu mașina contribuie la așezarea solului ceea ce face ca plantele să aibă mai multă aderență cu solul, să fie mai ferite de îngheț în timpul iernii și să sufere mai puțin de fenomenul de descălțare.**

Pentru a executa o lucrare de calitate nu trebuie pierdut din vedere ca în urma semănătorii să nu lipsească grapa de mărăcini, o grapă ușoară de fier, lanțuri agățate sau netezitoarea care să niveleze cît mai bine terenul.

Adîncimea de semănat la grîul de toamnă este de 4—6 cm în solurile grele și reci și de 6—8 cm în solurile ușoare. În condițiile din toamna aceasta cînd seceta prelungită creează condiții puțin favorabile semănăturilor de toamnă, grîul se va semăna la limita maximă a adîncimii recomandate pentru zona respectivă. În solurile lipsite complet de umiditate, semănatul se poate executa fără nici o teamă la adîncimea maximă stabilită pentru aceea zonă. În cazul cînd solul este uscat pe o adîncime ceva mai mare decît adîncimea de îngropare a seminței, după care urmează un strat reavăn, semănatul în aceste parcele se va executa către sfîrșitul perioadei optime. Dacă solul este uscat pe o adîncime apropiată de cea maximă de îngropare a seminței și dacă după stratul de uscăciune urmează solul cu umezeală bună, atunci semănatul grîului se va putea executa la începutul perioadei optime, pe fundul rigolelor făcute cu mașina de semănat la care brăzdarele se deschid ca niște cormane de rariță. În felul acesta semințele sînt puse în contact cu stratul de umiditate care le asigură o răsărire și o creștere în bune condiții.

În ce privește cantitatea de sămînță care se dă la hectarul de grîu aceasta este în funcție de un complex întreg de factori din care fac parte valoarea culturală a seminței și greutatea absolută.

În general, cînd stabilim cantitatea de sămînță necesară pentru hectarul de grîu, urmărim să asigurăm la semănat numărul de boabe germinabile care să producă la unitatea de suprafață numărul de spice

Ing. N. DAVIDESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Ședința Consiliului de Stat al R. P. Romîne

La 2 octombrie a.c. a avut loc la Palatul Republicii ședința Consiliului de Stat al R.P. Romîne, sub președinția tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat.

Au fost prezenți tovarășii: Ion Gheorghe Maurer, Ștefan Voitec și Avram Bunaciu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, A. Breitenhoffer, I. Creangă, C. Daicoviciu, D. Diaconescu, Isac Martin, At. Joja, M. Ralea, Maria Rosetti, L. Takacs, I. Teclu și V. Vîlcu, membri.

S-au discutat și adoptat o serie de decrete și hotărîri.

Procurorul General al R. P. Romîne a prezentat Consiliului de Stat un raport asupra activității procuraturii și asupra unor aspecte ale legalității, în diferite domenii de activitate.

Examinînd apoi unele probleme de ordin legislativ, Consiliul de Stat a dat indicații Consiliului de Miniștri pentru a pregăti și definitiva proiectele de legi necesare unei mai bune organizări a cîtorva sectoare de activitate socială și de stat.

Întovărășiții din Vaida-Cămăraș au trecut la gospodăria colectivă

Adunarea generală de constituire a gospodăriei agricole colective „Pacea" din comuna Vaida Cămăraș, raionul Gherla, s-a ținut în frumosul cămin cultural recent renovat. Noii colectiviști au venit aci pentru a alege consiliul de conducere al colectivei și pentru a sărbători într-un cadru festiv, întemeierea gospodăriei lor. Cele 351 de familii de întovărășiți, care au pășit pe drumul gospodăriei colective și-au unit suprafața de 890 de ha., inventar agricol și unelte de muncă.

În cadrul adunării, tovarășul Ioan Checheș, președintele comitetului de inițiativă, a vorbit despre munca politică desfășurată pentru crearea gospodăriei colective, arătînd că vizitele organizate la o serie de gospodării colective din împrejurimi ca cele din Gădălin, Căian etc., au contribuit mult la convingerea oamenilor despre avantajele muncii în gospodăria colectivă, despre bunăstarea și traiul fericit pe care îl duc colectiviștii.

Trecîndu-se la alegerea consiliului de conducere, noii colectiviști au încredințat sarcina de președinte tov. Gheorghe Rojnyi, cunoscut în comună ca un vrednic și priceput gospodar.

IRIMIE FRĂTEANU
corespondent

La examenul de admitere

Carnet de reporter

În clasă e liniște deplină. Doar din cînd în cînd scrîșnetul ascuțit al cretei ne atrage instinctiv privirea spre tablă. Un tînăr înalt, subțiratec, cu păr blond, dezvoltă pe tablă o problemă de algebră. Și creta aleargă pe cîmpul negru al tablei lăsînd în urmă cifre, stoluri de cifre și semne algebrice.

Sîntem, după cum se vede, la examenul oral la matematică. Candidatul Santa Mikloș, fiul unui mecanic de locomotivă, a avut ca primă întrebare reprezentarea grafică a unei ecuații ale cărei rădăcini sînt $X_1 = 1$; $X_2 = -3$.

Profesorul ing. Vasile Presan care a urmărit siguranța cu care candidatul a rezolvat problema se declară mulțumit.

— Care este a doua întrebare pe care o aveți pe biletul de examen? se interesează el.

— Variația funcției tangenta.

Cu aceeași siguranță candidatul răspunde excelent și la această întrebare.

În dreptul numelui candidatului Santa Mikloș profesorul trece cu satisfacție nota maximă: 10. O notă pe deplin meritată.

Coborînd de la tablă candidatul se prezintă în fața profesorului ing. Constantin Melcu, pentru a trage biletul de examen la fizică. Îi înțelegem curiozitatea cu care parcurge cele două întrebări: Despre transformatorul electric și principiile de funcționare; Spectroscopul și analiza spectrală. Un zîmbet înflorește pe fața sa, în timp ce se așează în bancă pentru a pregăti subiectele.

La tablă se află acum un alt tînăr. La lucrarea scrisă Ernst Krebs a obținut nota nouă, cea mai mare dintre notele primite de candidații care s-au prezentat la examenul de admitere pentru specialitatea topografie. Și la oral, el confirmă temeinicele cunoștințe de matematică și primește nota 10.

Cu aceeași pricepere, dovedind o excelentă pregătire, răspunde și la examenul de chimie fiul zidarului Krebs. Mulțumiți de cunoștințele candidatului, cei doi profesori au înscris fără ezitare în dreptul numelui acestuia nota maximă.

După examen l-am întrebat pe tînărul candidat ce l-a determinat să se prezinte la examenul de admitere în școala tehnică de topografie.

— Mi-am dat seama că mi-ar place această profesie, că este interesantă. Cît privește părinții, amîndoi sînt vîrstnici, ei sînt mulțumiți că voi urma școala aici, în Arad, în apropierea lor.

Rînd pe rînd au trecut prin fața examinatorilor și alți candidați de la topografie, apoi cei de la îmbunătățiri funciare. Ștefan Brezan, fiu de colectiviști din comuna Pecica Rovine, raionul Arad, a dat, de asemenea, răspunsuri bune la matematică, iar întrebările n-au fost tocmai ușoare. Prima a fost intitulată: pătratul și cubul unui binom; a doua despre rezolvarea triunghiurilor oarecare.

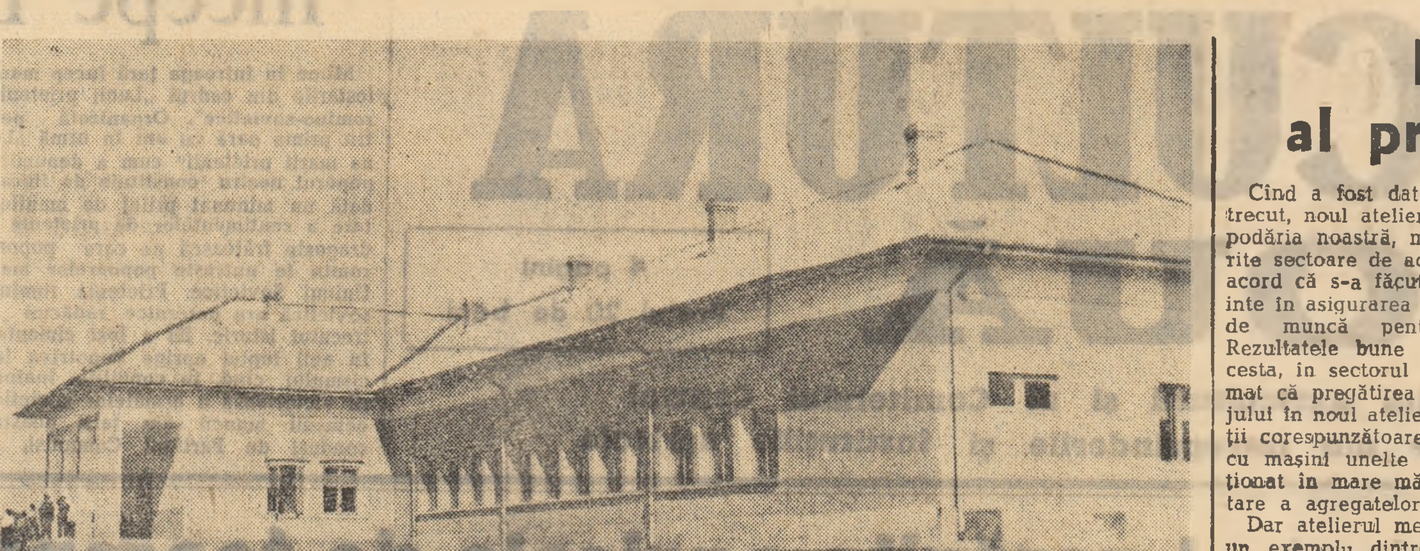
— Sîntem foarte mulțumiți de candidații care s-au prezentat în acest an la examenul de admitere, mi-au spus cu multă satisfacție profesorii ing. Presan și ing. Melcu. Au pregătire temeinică, cunoștințe bine consolidate, sînt disciplinați. Au toate șansele să devină tehnicieni topografi sau amelioratori valoroși dacă vor munci cu sîrguință și în cei doi ani de școală.

★

Acum, cînd rezultatele examenului de admitere la Centrul școlar agricol din Arad sînt cunoscute, iar emoțiile din sala de clasă doar de domeniul amintirii, putem dezvălui și mediile unora din cei despre care am vorbit în aceste sumare rînduri. Ernst Krebs a obținut media 9,25, Santa Mikloș media 9, Ștefan Brezan 7,75. Îi urmează, cu medii bune, Ioan M. Rusu, fiu de colectiviști din raionul Agnita, Mircea Frîncu, fiu de colectiviști din comuna Călărași, raionul Turda, Iustin Pop fiul colectivistei Maria Pop, din Vinga, Pompei Petreanu fiu de colectiviști din raionul Dej.

Viitoarele cadre de tehnicieni ai agriculturii noastre socialiste care s-au prezentat la Centrele școlare agricole din țară au încheiat, în aceste zile, emoțiile examenului de admitere, iar peste cîteva săptămîni vor începe primele ore de curs. De aceea să le dorim, tuturor, succes în noua lor muncă, în profesiunea pentru care se pregătesc.

LUCIAN CURSARU

Elevii școlii de 8 ani din comuna Albota, raionul Pitești, au început noul an școlar într-o construcție nouă, modernă, așa cum se vede în fotografie.

Foto: F. BICIUSCA

CE SĂ CITIM

LUCIA ILIESCU: Întrebuințarea bioxidului de sulf în vinificație

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., au trasat sectorului viticol sarcina extinderii suprafeței cultivate la peste 300.000 ha., astfel ca în 1965 producția de struguri să ajungă la 1.400.000 tone.

Ca urmare a dezvoltării și creșterii producției de struguri, sectorul de vinificație trebuie să asigure valorificarea în condiții de înaltă calitate a întregii producții vinicole. Pentru a rezolva cu succes problemele complexe cerute de obținerea unor vinuri de calitate superioară este necesară în primul rînd perfecționarea continuă, îmbogățirea și însușirea temeinică a cunoștințelor tehnice de specialitate.

În obținerea vinurilor de calitate, precum și la stabilizarea biologică a acestora un rol important îl are bioxidul de sulf.

Lucrarea „Întrebuințarea bioxidului de sulf în vinificație", de Lucia Iliescu, recent apărută în Editura Agro-Silvică, vine să completeze un gol foarte resimțit în practica vinificației în ce privește diversele probleme pe care le ridică tehnica aplicării bioxidului de sulf.

Lucrarea cuprinde patru capitole: I. Rolul și importanța bioxidului de sulf în evoluția și păstrarea vinurilor; II. Folosirea bioxidului de sulf în practica vinicolă; III. Dozarea bioxidului de sulf și IV. Concluzii.

În prima parte, autoarea tratează pe subcapitole despre: influența bioxidului de sulf asupra caracterelor fizico-chimice ale mustului și vinului, procesele de oxido-reducere în vinuri și influența bioxidului de sulf asupra acestora, influența bioxidului de sulf asupra microflorei și enzimelor mustului, acțiunea bioxidului de sulf după fermentare în cursul maturării vinului, combinarea bioxidului de sulf ce se formează în must și vin, efectul bioxidului de sulf asupra organismului omenesc și despre substanțele noi încercate pentru înlocuirea totală sau parțială a bioxidului de sulf în oenologie.

În această primă parte se descrie acțiunea bioxidului de sulf asupra mustului și vinului, efectelor asupra florei bacteriene și a diferiților componenți, posibilității de a obține un vin de bună calitate și efectele lui asupra păstrării și evoluției vinului. Oenologii vor găsi în această parte a lucrării explicații detailate asupra diverselor probleme de vinificație și de folosire a bioxidului de sulf.

În partea a II-a și a III-a autoarea tratează despre aspectul practic al problemei folosirii bioxidului de sulf, descriind modul, mijloacele și timpul de întrebuințare a lui în musturi și vinuri. Astfel, în partea a II-a, autoarea tratează într-o formă accesibilă și detaliată despre formele sub care se administrează bioxidul de sulf, întrebuințarea și dozele de bioxid de sulf în vinificație și despre colaborarea bioxidului de sulf cu alte mijloace necesar și modul de administrare.

În partea a III-a, autoarea tratează despre soluțiile folosite pentru dozare și modul de lucru în dozarea bioxidului de sulf liber la vinurile albe, roz și roșii, dozarea bioxidului de sulf total la vinurile albe și roz, dozarea bioxidului sulfuros total la vinurile roșii etc.

Pentru întocmirea acestei lucrări, autoarea a folosit un bogat material bibliografic astfel încît fiecare problemă tratată este bine documentată și însoțită de numeroase exemple și metode de calcul și aplicare.

Prin problemele pe care le abordează, lucrarea de față este un îndreptar valoros pentru vinificatori în ce privește obținerea vinurilor de calitate superioară prin folosirea bioxidului de sulf.

N. SAVIN
corespondent

ECONOMII DE 33.000 LEI

În adunările și întîlnirile avute cu deputații în circumscripțiile electorale, mulți cetățeni au făcut propuneri prețioase privind înfrumusețarea satelor din comuna Darabani și buna gospodărire a lor, angajîndu-se totodată să efectueze o parte din lucrări în mod voluntar. Propunerile au început să devină fapte. Un aport deosebit a adus și tineretul care lucrînd în cele 15 brigăzi de muncă patriotică a efectuat peste 300 zile muncă voluntară. Tot prin muncă voluntară s-au construit 5 poduri, au fost reparate 20 de podețe și 18.000 m.p. de drumuri, s-a pavat 700 m.l. șosea.

Economiile realizate se cifrează la suma de 33.000 lei.

C. BĂRBĂCARU
corespondent

Pe primul plan al preocupărilor noastre

Cînd a fost dat în folosință, anul trecut, noul atelier mecanic din gospodăria noastră, muncitorii din diferite sectoare de activitate au fost de acord că s-a făcut încă un pas înainte în asigurarea unor bune condiții de muncă pentru mecanizatori. Rezultatele bune obținute anul acesta, în sectorul vegetal, au confirmat că pregătirea temeinică a utilajului în noul atelier prevăzut cu spații corespunzătoare de lucru și dotat cu mașini unelte moderne a condiționat în mare măsură buna efectuare a agregatelor în cîmp.

Dar atelierul mecanic este numai un exemplu dintre multe altele, în ce privește eforturile ce s-au făcut pînă acum în unitatea noastră pentru a se crea muncitorilor condiții tot mai bune de lucru.

Într-o ședință a biroului organizației de partid, s-a discutat pe larg, de pildă, problema micii mecanizări la grajdurile de vaci. În primul rînd, era vorba de mulgătoare — și dacă se poate — înlăturarea efortului fizic al oamenilor la transportul apei necesare adăpării vacilor.

N-a trecut mult timp de atunci și, ca urmare a măsurilor luate de către conducerea gospodăriei, care a tradus în viață îndrumările organizației de partid, în grajduri s-au introdus adăpători automate. Totodată au fost date în folosință și cîteva boylere, cu ajutorul cărora se încălzește apa de care au nevoie mulgătorii pentru spălatul ugerului vacilor, al găleților de muls și altor vase etc.

Firește, mai avem multe de făcut pe linia asigurării unor condiții bune de muncă. În ultimele ședințe ale comitetului sindicatului, s-a discutat, de pildă, problema introducerii unei linii de decovil în grajduri, care ar economisi un mare volum de muncă manuală la aducerea furajelor și evacuarea gunoiului de grajd. De asemenea, s-au făcut propuneri ca în atelierul mecanic să fie confecționate grătare la locurile de muncă pe podea și să se dea în folosință o macara pentru transportul pieselor grele, de la un loc la altul.

Comitetul sindicatului s-a preocupat și se preocupă cu grijă și de condițiile de trai ale muncitorilor, analizînd cu regularitate, împreună cu conducerea gospodăriei, stadiul îndeplinirii angajamentelor respective, înscrise în contractul colectiv.

La centrul gospodăriei, au fost date în folosință două dormitoare pentru 14 tractoriști și mai mulți mulgători. S-au asigurat dormitoare bune și pentru muncitorii sezonieri, (3 la subsecția Cumpăna și trei la [illegible] centru). Pentru muncitorii permanenți, au fost date în folosință 6 apartamente. Alte două se află în construcție la secția Techirghiol și vor fi terminate pînă la sfîrșitul anului. Ele vor fi atribuite unor muncitori fruntași din sectorul zootehnic.

Dintre realizările mai de seamă din acest an, în ce privește asigurarea unor bune condiții de trai, merită a fi menționate și: baia (care funcționează de 3 ori pe săptămînă, iar în timpul vîrfurilor de muncă zilnic) un spălător comun cu 4 chiuvete și 4 robinete, dulapuri pentru haine în dormitoare, cumpărarea unui mare număr de saltele, pături și lenjerie nouă de pat, etc.

O atenție deosebită au acordat conducerea gospodăriei și comitetul sindicatului bunei funcționări a cantinei. Bucătăria a fost dotată cu [illegible] și un dispozitiv pentru evacuarea aburului. În afară de sala de mese a cantinei, pentru vîrfurile de muncă s-a amenajat afară, sub un umbrar, încă o sală de mese.

Activitatea cantinei se desfășoară în general în bune condiții. Prețul de cost al mesei ar putea fi încă redus dacă comisia de cantină a comitetului sindicatului compusă din tovarășii Bălan Traian, Rățoi Ion și Leganel Tudora, și-ar îndeplini cu conștiinciozitate sarcinile ce-i revin. De obicei însă, comisia nu verifică zilnic gramajele de alimente și nici nu dă îndrumări cu privire la alcătuirea meniurilor, astfel încît să se facă unele economii de alimente, fără a se diminua calitatea mîncărurilor.

Pentru ca lucrătorii gospodăriei să fie ajutați a-și ridica nivelul politic, cultural și profesional comitetul sindicatului organizează periodic între multe alte acțiuni conferințe pe probleme de actualitate. Printre tovarășii care au ținut astfel de conferințe bune, ascultate cu interes de către muncitori, sînt tovarășii Vlad Ion, Dobrița Gheorghe și Stoica Gh. Din păcate însă, alți tovarăși care au acceptat să facă parte din colectivul de conferențiari ca: ing. Potarian Dumitru, ing. Turceanu Aristida, ing. Marchievici Avram, n-au ținut pînă acum nici o conferință, deși comitetul sindicatului le-a cerut să-și îndeplinească angajamentele luate. Fără îndoială, activitatea culturală de masă s-ar putea desfășura în gospodăria noastră cu rezultate mult mai bune dacă conducerea gospodăriei ar lua măsuri pentru amenajarea în timpul cel mai scurt a unui club.

În luna mai a.c. a fost demolată — din necesități — clădirea care adăpostea colțul roșu al gospodăriei, astfel încît în prezent conferințele sau audițiile în colectiv la radio se fac în sala atelierului mecanic sau în sala de mese. Din aceeași cauză, n-a fost reluată nici activitatea brigăzii artistice de agitație.

Cu sprijinul organizației de partid, sîntem convinși că în scurtă vreme comitetul sindicatului va putea să înlăture și aceste deficiențe, astfel încît să putem crea lucrătorilor noștri condiții din cele mai optime pentru a desfășura o cît mai rodnică activitate culturală de masă.

DUMITRU MALACU
președintele comitetului sindicatului gospodăriei de stat Agigea, regiunea Dobrogea

Inginerul agronom Vilie Tamara și tehnicianul Dorina Popa de la laboratorul pentru controlul semințelor din Iași execută scoaterea de la germinat a semințelor.

Foto: C. DUMITRU

Și mulgătorul Ion Popovici e fruntaș

Era într-o seară, pe la jumătatea iernii acestui an. Mulgătorul Ion Popovici se ducea acasă ceva mai tîrziu ca alte ori. Zăbovise mai mult pe la grajduri după ce terminase cu mulsul vacilor. Două dintre vaci se pregăteau tocmai să fete și nu putea să le lase singure pînă la venirea îngrijitorului de noapte. Tîrziu, cînd acesta sosi, Popovici îi dădu omului în primire vacile, îi spuse să aibă grijă de cele două care se pregăteau de fătare și plecă liniștit înspre casă.

Dinspre Valea Oltului venea un curent rece. Ion Popovici își îndesă mai bine căciula pe cap și grăbi pasul în josul uliței. „Afurisită iarnă, crapă pietrele nu alta", se gîndi el. Mergea cu pas grăbit și în gînd îi stăruiau unele întîmplări petrecute în ultimele zile. „Nu pricep de ce Ciucu ăsta de vreo cîteva zile dă mereu pe la zootehnie. Și cînd îl cauți numa-n grajdul nostru, al brigăzii a III-a îl întîlnești. Ba stă de vorbă cu mulgătorul Ehll, ba cu zootehnistul Cristoloveanu. Dar mai mult caută să vorbească cu mine. Și de fiecare dată, numai ce-l aud că-mi zice: „Merge, merge treaba Ioane? Ori: „Mă Ioane, vacile pe care le îngrijește Ehll parcă-s mai fercheșe, mai bine îngrijite ca ale tale?", iar alte ori: „Și pare-mi-se că dau mai mult lapte decît vacile pe care tu le ai în grijă. Cît poți, mai învață Ioane de la Ehll, că nu-ți strică. Și vezi, nu uita și de învățămîntul zootehnic..." „Auzi tu colo! Eu să învăț de la Ehll cum să grijesc vacile? Dar n-o fi el vreun specialist. Hm, da știi că ești tare fain, tovarășe secretar?", vorbi ca pentru el mulgătorul Ion Popovici cînd intră în ogradă.

Toate acestea se petrecuseră la cîteva zile după ce la gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, regiunea Brașov, se ținuse darea de seamă pe 1960. Printre altele, în darea de seamă se arătase că mulgătorul Popovici în anul 1960 a obținut doar 2.300 de litri de lapte în medie pe cap de vacă furajată în loc de 2.600 cît avusese planificat. Se mai arătase și motivele pentru care grupa de vaci a lui Popovici a dat mai puțin lapte decît celelalte: Uneori Ion Popovici a întîrziat de la program, nu a respectat indicațiile zootehnistului la îngrijirea și hrănirea vacilor, mulsul l-a executat în mod necorespunzător..."

După adunarea colectiviștilor, Ion Ciucu, secretarul organizației de partid din gospodărie îi spuse lui Ion Gîrceag, președintele: „Ion Popovici e un colectivist harnic și priceput. Poate face treabă mai bună dacă va fi mai mult ajutat în muncă..." Iată de ce secretarul de partid venea mereu pe la brigada colectivistului Ion Popovici. Și de fiecare dată secretarul organizației de partid sta cu el de vorbă despre creșterea animalelor: „După ce le speli ugerele cu apă călduță, ai grijă Ioane să le ștergi cu un prosop curat. Să nu uiți să le faci și masajul. Așa slobod mai bine laptele... Dă și tu mai des cu țesala pe ele și nu uita să le furajezi în funcție de producția de lapte pe care o dă fiecare vacă..."

După alte zile, cînd secretarul organizației de partid a trecut pe la grajdul brigăzii a III-a a observat că pe linia unde Popovici își are grupa de vaci, e mai multă ordine, că vacile sînt mai curate. În grajd l-a întîlnit pe mulgătorul Ehll. Acesta îi spuse: „L-ai pus la ambiție pe Ion. Face treabă mai bună", iar zootehnistul îi arătă că de-acum a început să crească și producția zilnică de lapte pe care o obține Popovici. „Dar el unde-i?, întrebă tovarășul Ciucu. „Pregătește silozul. Uite-l că vine".

Secretarul organizației de partid intră în vorbă și cu mulgătorul Popovici: „Le place „murătura" Ioane?" „Oho, și încă cum!" „Astăzi parcă-s mai arătoase și mai bine dispuse vacile tale, măi Ioane... Am auzit că Ehll te-a chemat la întrecere care să mulgeți mai mult lapte în ăst an?", mai spuse secretarul.

De astă dată, mulgătorul Ion Popovici n-a știut ce să-i răspundă secretarului. Nu-și amintea ca Ioan Ehll, mulgătorul fruntaș care anul trecut a obținut peste 2.700 de litri de lapte în medie pe cap de vacă furajată, să-l fi chemat la întrecere tocmai pe el, cînd erau destui fruntași. De față însă era și Ehll care pricepuse ce vrea să spună secretarul și se grăbi și el să vorbească: „Ei, ce zici Ioane, ne întrecem? Eu unul mă angajez ca la sfîrșitul lui 1961 media de lapte pe cap de vacă furajată să fie de 3.000 de litri. Tu ce spui?" Mă prind, zîmbi Popovici. Tot 3.000 spun și eu.

În acea zi, tovarășul Ciucu i-a mai spus lui Ehll și Cristoloveanu să aibă grijă și să-i mai dea cîte un sfat bun lui Popovici la îngrijirea și hrănirea vacilor.

Au trecut alte zile. Cristoloveanu și Ehll îl țineau la curent pe secretar cu desfășurarea întrecerii între cei doi mulgători: „De vreo cîteva zile, vacile lui Popovici au început să dea mai mult lapte, sînt mai îngrijite și mai bine hrănite". „În trei-patru luni, dacă o munci la fel de bine, o să le ia înainte multora", spunea și zootehnistul.

Și zootehnistul Cristoloveanu a avut dreptate. Mulgătorul Ion Popovici muncea cu toată rîvna, cu toată priceperea, de parcă devenise un alt om, atît de mult îl însuflețise chemarea la întrecere.

La începutul lunii septembrie, colectiviștii din Hărman au sărbătorit belșugul recoltei din acest an. În acea zi au petrecut în cîntec și joc toți colectiviștii. Stam la o masă alături de secretarul organizației de partid.

— Uite-l pe Popovici. E colo la masa din față, unde-s toți cei din brigada a III-a. E bine dispus. Are și de ce. La sfîrșitul lunii august ajunsese să obțină o producție medie de 2.940 de litri de lapte de la fiecare vacă din grupa lui. Pînă la sfîrșitul anului își va depăși cu mult angajamentul de 3.000 litri. Tot așa de bine stă cu producția de lapte și Ioan Ehll. Da uite-l și pe el, îmi mai spuse secretarul de partid. Apoi mai adăugă: Hai să ciocnim un pahar de vin și cu el...

GH. BACIU

P.S. Gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman are 450 de vaci cu lapte. În acest an este planificat să se obțină în medie 2.900 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Dar producția de lapte va fi cu mult depășită. O spun realizările de pînă acum. Numai din vînzarea laptelui, gospodăria va realiza în acest an un venit de peste 1.000.000 lei.

Semănatul grîului în cele mai bune condiții agrotehnice

(Urmare din pag. 1)

specific fiecărui soi de grîu în scopul realizării unei producții maxime. În medie, pentru majoritatea grînelor noastre, se asigură la semănat 450—550 boabe germinabile la metrul pătrat. Sînt unele soiuri care cer 650—750 boabe germinabile pe mp. Clima rece ne obligă să dăm o cantitate mai mare de sămînță la hectar; în condiții de uscăciune se impune să folosim sămînță mai puțină la ha, dar totuși suficientă ca să asigure acoperirea bună a terenului cu plante pentru a îngrădi evaporația și folosi din plin fertilitatea solului.

Dăm mai jos un calculator pentru stabilirea necesarului de sămînță la hectar, în funcție de valoarea culturală a semințelor și greutatea absolută a acesteia.

CALCULATORUL

cantității de sămînță necesară la ha — în funcție de greutatea absolută și valoarea culturală. (Cultura * — grîu de toamnă — Densitatea ** medie 500 plante pe m.p.)

VALOAREA CULTURALĂ A SEMINȚELOR	GREUTATEA ABSOLUTĂ IN GRAME																	
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
87	143	150	155	161	166	172	178	183	190	195	201	207	213	218	224	230	236	241
88	142	148	153	159	165	170	176	182	187	193	199	204	210	216	221	227	233	239
89	140	146	152	157	163	169	174	180	185	191	197	202	208	213	219	225	230	236
90	139	144	150	155	161	166	172	177	183	188	194	200	205	211	217	222	228	234
91	137	142	148	154	159	165	170	175	181	186	192	198	203	209	214	220	225	230
92	136	141	147	152	157	163	169	173	179	185	190	195	201	206	213	217	223	228
93	134	140	148	150	156	161	167	172	177	183	188	193	199	204	210	215	220	226
94	133	138	144	148	154	160	165	170	175	180	186	191	197	202	207	212	218	223
95	131	137	142	147	152	158	163	168	173	179	184	189	195	200	205	210	216	221
96	130	135	140	146	151	156	161	187	172	177	182	187	193	198	203	208	213	219
97	129	134	139	144	149	155	159	165	170	175	180	186	191	196	201	206	211	217
98	127	132	138	143	148	153	158	163	168	173	179	184	189	195	199	204	209	214
99	126	131	136	141	146	151	156	160	166	170	177	182	187	192	197	202	207	212
100	125	130	135	140	145	150	155	160	165	170	175	180	185	190	195	200	205	210

*. Datele sînt valabile și pentru culturile de secară, orz etc.

**. Pentru densitatea de 450, respectiv 550 plante/m.p., se adaugă sau se scade 10%. Pentru soiurile de mare productivitate, la densitatea de 650—700 plante/m.p. se adaugă 30% și respectiv 50%.

La semănatul grîului din toamna aceasta o atenție deosebită trebuie acordată și tratării semințelor cu antimălurice. Deoarece condițiile din primăvara acestui an au favorizat dezvoltarea unor boli criptogamice la grîu, nu este indicat să se execute tratarea semințelor cu antimălurice cu ajutorul lopeții sau în sac, ci numai cu prăfuitoare.

Timpul fiind destul de avansat este necesar ca în toate regiunile țării să se treacă din plin la semănatul grîului, folosindu-se întreaga capacitate de lucru a mașinilor de semănat. Pentru mărirea productivității este recomandabil să se folosească cupluri de cîte 2—3 semănători la un tractor.

Mîndria primelor succese

Se aflau în același birou patru tineri: mecanicul de atelier Furtună Gheorghe, dispecerul stațiunii Tăbîrcă Ion, referentul tehnic Pogonaru Gheorghe și contabilul de venituri Bărbușel Gheorghe.

Pe masă, mai multe registre și o mulțime de fișe.

— Alcătuim acum și foaia volantă sau deocamdată schimbăm la panoul de onoare numai fotografiile tractoriștilor care au obținut cele mai bune rezultate în întrecerea socialistă? întrebă Tăbîrcă.

— Știți bine, răspunse tovarășul Bărbușel, că biroul organizației de partid ne-a îndrumat ca la sfîrșitul fiecărei decade, să scoatem foaia volantă, chiar o dată cu schimbarea fotografiilor de la panou. Doar așa am procedat și pînă acum.

Trecură deci la alcătuirea foii volante. Responsabilul cu problema muncii de masă în producție în comitetul sindicatului, tov. Furtună Gheorghe, citea nume ale șefilor de brigăzi care în ultimele 10 zile, în întrecerea socialistă, obținuseră cele mai bune rezultate, lucrînd la arături, la discuit sau la tocatul porumbului pentru siloz. Dispecerul nota: pe primul loc, brigada a 10-a condusă de Paraipan Dumitru, care lucrează la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Limpezișu. Pe locul al doilea, brigada a 3-a, condusă de Ivan Vasile, care lucrează la gospodăria colectivă „N. Bălcescu" din comuna Amaru...

Aci, lucrul comisiei muncii de masă în producție se întrerupse cîteva minute, întrucît Pogonaru făcu remarca — nu lipsită de interes — că întrecerea socialistă între cele două brigăzi a fost în campania de vară cu adevărat pasionantă: În primăvară, comunistul Ivan Vasile, care este și membru în comitetul raional de partid Mizil, a organizat munca în brigadă în mod exemplar și a reușit să depășească realizările celorlalte 9 brigăzi. Dar, în timpul verii, tractoriștii din brigada condusă de Paraipan au luptat cu avînt pentru a-i întrece pe cei din „a 3-a". Și au reușit, depășind planul campaniei cu 52 la sută, făcînd — totodată lucrări de bună calitate. În ultima decadă, tot ei obținuseră cele mai mari realizări.

Cînd trecură la stabilirea tractoriștilor care realizaseră randamentele cele mai mari pe tractor în stațiune la executarea arăturilor pentru însămînțările de toamnă, membrii comisiei constatară că în frunte se aflau comuniștii Vlădoiu Ion și Stancu Ion din brigada condusă de Ivan Vasile. Din cele 387 de hectare pe care le are de arat în vederea însămînțării cu grîu, gospodăria colectivă din Amaru, numai Vlădoiu singur a arat și a grăpat peste 75 de hectare. Așadar, întrecerea între tractoriștii din cele două brigăzi este și acum cît se poate de însuflețită.

Peste un ceas și jumătate, cînd textul noii foi volante fu dat spre dactilografiere, se completă de către mecanicul Furtună Gheorghe și panoul de onoare. Fotografiile șefilor de brigadă Paraipan Dumitru, Ivan Vasile și Trifu Gheorghe, a tractoriștilor Vlădoiu Ion, Cazacu Luca și ale altora, surîdeau din ramele lor.

În aceeași zi, membrii comisiei muncii de masă în producție a comitetului sindicatului se deplasară la brigada condusă de Paraipan Dumitru, pentru a decerna fanionul roșu de brigadă fruntașă pe stațiune. „Festivitatea" fu scurtă. Dar pe chipurile tractoriștilor adunați lîngă vagonul de cîmp al brigăzii nu era greu de citit și emoție și hotărîre. Știau că volumul de lucrări al stațiunii nu este mic, (doară S.M.T. Mihăilești, regiunea Ploiești are de însămînțat la gospodăriile colective și la întovărășiri nu mai puțin de 7.628 ha. cu grîu, în toamna asta). Tractoriștii își dădeau seama că o parte din această suprafață le revine lor, celor din a 10-a. De aceea, cuvintele rostite de către unii dintre ei fură simple, precise. Concluzia fu trasă de șeful de brigadă: „O să ne străduim ca și peste 10 zile să ne menținem „fruntășia". Și să nu uităm de calitatea lucrului la arat și la semănat. Sînt sigur că vom reuși".

Peste puține ceasuri un alt fanion roșu se decernă de către comisie, fruntașului stațiunii, tractoristul Vlădoiu.

★

După cîteva zile, tov. Furtună Gheorghe, plecă pe teren împreună cu tovarășii de pe atelierul mobil al stațiunii. El știa că nu e deajuns ca oamenii să-și ia angajamente frumoase, așa cum și făcuseră, dar să și le îndeplinească.

Trecu întîi pe la brigada I-a, din satul Oltăreni. Apoi pe la brigada a 9-a de la gospodăria colectivă din Movila Banului. Voia să se încredințeze dacă la fiecare brigadă graficul întrecerii socialiste se ține la zi, dacă mecanizatorii luptă cu avînt pentru realizarea sarcinilor. Da, nicăieri aci nu găsi deficiențe. Cu Petre Constantin, șeful brigăzii a 9-a, unul dintre cei mai sîrguincioși membri de partid din stațiune, avu o discuție interesantă. Acesta propuse ca în cel mai scurt timp, comitetul sindicatului să ia măsuri pentru confecționarea a încă 10 fanioane roșii care să fie decernate decadal și fruntașilor în întrecerea socialistă din fiecare brigadă, ca astfel interesul mecanizatorilor pentru rezultate bune să fie și mai mult stimulat. Mecanicul Furtună socoti că propunerea e binevenită și făgădui că o va supune de îndată aprobării comitetului sindicatului.

★

Seara, cînd lucrul în atelierul mecanic se termină, prin difuzoarele stației de radioamplificare a stațiunii se transmise un „buletin" al întrecerii socialiste, care reproducea în mare parte foaia volantă. Mecanicul Furtună Gheorghe, responsabilul comisiei muncii de masă în producție, citea lista celor ce au obținut în decada respectivă, cele mai bune rezultate în întrecerea socialistă. Citea cu glas tare, vibrant, din care răzbătea calda mîndrie a primelor succese din campania toamnei acestui an.

AL. RAICU

Corespondenții despre întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective

Și apicultorii sînt retribuiți după producție

Printre ramurile aducătoare de venituri mari ale G.A.C. „Maxim Gorki" din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, se numără și apicultura. La început, adică prin anul 1953, consiliul de conducere al gospodăriei colective a luat măsura de a se crește sub formă de experiență, un număr de 10 familii de albine.

Primele rezultate obținute au fost îmbucurătoare și acestea au încurajat pe colectiviști să dezvolte sectorul apicol. An de an, în cadrul gospodăriei a început să crească numărul familiilor de albine ajungîndu-se anul acesta la 146 de familii. Pentru acest sector colectiviștii aveau nevoie de cadre calificate. De aceea, în 1954 colectivistul Popa Constantin a fost trimis la Iași pentru a urma un curs de 6 luni.

Datorită folosirii unor metode înaintate de îngrijire a albinelor s-a reușit ca în acest an să se obțină de la fiecare familie cîte 30 de kg de miere față de 27 de kg producție planificată. În total, gospodăria a realizat 4.380 de kg de miere, depășindu-se planul cu 440 kg de miere.

Obținerea acestor rezultate se datorește în mare parte și faptului că colectiviștii care lucrează în acest sector (Popa Constantin și Furdui Gheorghe) sînt retribuiți și după producție. În acest an fiecare dintre ei a primit drept retribuție suplimentară, cîte 30 de kg de miere în afară de banii și produsele ce li se cuvin la ziua-muncă.

Pentru hrana familiilor de albine, în afară de florile naturale, consiliul de conducere al colectivei a luat măsura de a însămînța 4 ha cu facelia și 1,50 ha cu sulfină. În acest an, cît și în anii trecuți cu ajutorul albinelor s-a făcut polenizarea artificială suplimentară la floarea-soarelui, măsură care a contribuit la obținerea unor sporuri însemnate de semințe de la această cultură.

Venitul realizat de colectiviștii de aici din sectorul apicol se ridică în acest an la peste 50.000 de lei.

Luptînd pentru traducerea în viață a sarcinilor ce se desprind din Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara din 30 iunie—1 iulie a.c., consiliul de conducere al G.A.C. „Maxim Gorki" va lua și de acum înainte măsuri pentru dezvoltarea sectorului avicol, sector aducător de însemnate venituri.

ION IORDĂNESCU
colectivist

Din poșta zilei

De la fundație pînă la acoperiș, numai resurse locale — a fost angajamentul luat de colectiviștii din comuna Albești, raionul Vaslui, astă-primăvară cînd au discutat ridicarea construcțiilor obștești. De curînd cele trei construcții au fost terminate așa cum s-a planificat — 1 grajd pentru 100 de vaci, o îngrășătorie de porci, 1 pătul.

TEODOR LEUȘTEAN
activist cultural

★

Sporind la 339 efectivele de taurine, gospodăria colectivă „6 Martie" din comuna Pișcolt, raionul Marghita, s-a îngrijit totodată de asigurarea adăposturilor corespunzătoare. La cele două grajduri pentru vaci ca și la maternitatea pentru scroafe, echipa de constructori pune acoperișul, urmînd ca peste cîteva zile animalele să fie aduse din tabăra de vară.

GH. BOBOC
învățător

O aniversare

Zilele trecute în satul Dulbanu din raionul Mizil, sat complet colectivizat, s-au sărbătorit 10 ani de cînd s-a inaugurat G.A.C. „N. Bălcescu". La sărbătoarea colectiviștilor au luat parte numeroși țărani întovărășiți din comunele Clondiru, Vintileanca, Cireșanu, Grădiștea etc.

Drumul parcurs de gospodărie în cei 10 ani a fost încununat de succese importante. De la 44 familii cîte au fost la înființare, gospodăria a ajuns la 245 de familii de colectiviști și o suprafață de 510 ha.

Gospodăria a obținut an de an producții mari la ha. Anul acesta, de pildă, producția de grîu a depășit cu 320 de kg. prevederile planului.

Fondul de bază a crescut în acești ani de peste 30 de ori ca urmare, în primul rînd, a dezvoltării sectorului zootehnic. Inexistent la începutul gospodăriei, acest sector numără în prezent 143 de bovine din care 45 de vaci de lapte și 84 de vițele, 758 de ovine, peste 200 de porci și aproape 2.000 de păsări adulte.

Prin munca unită a colectiviștilor s-au construit 4 grajduri, un saivan, o maternitate pentru scroafe, magazie de cereale, pătul, garaj pentru autocamion, sediu.

Pe baza indicațiilor date de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, Comitetul raional P.M.R. Mizil a indicat colectiviștilor măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei și, în primul rînd, pentru creșterea sectorului zootehnic, ramură aducătoare de venituri mari.

În planul de perspectivă colectiviștii și-au propus să ajungă pînă în 1965 la 100 de vaci cu lapte și o producție de 2.500 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Paralel cu creșterea numărului de oi, colectiviștii și-au propus să obțină și de la acestea producții mari: 3 kg. de lînă și 50 de litri de lapte pe cap de oaie în 1965.

La propunerea organizației de partid, conducerea gospodăriei a întocmit un plan de sporire a producției vegetale. În afară de măsurile ce privesc producerea în unitate a unor semințe cu productivitate ridicată, planul prevede și măsuri, eșalonate pe ani, în privința sporirii rodniciei solului.

Pe baza obiectivelor stabilite în planul de măsuri, fondul de bază al gospodăriei va ajunge în 1965 la 2.500.000 de lei, iar valoarea zilei-muncă la 50 de lei.

Rezultatele obținute pînă în prezent și perspectivele de dezvoltare pe care le are gospodăria au făcut o bună impresie țăranilor întovărășiți din Clondiru, Vintileanca, Cireșanu, etc. participanți la sărbătoarea colectiviștilor din Dulbanu. Ca urmare, ei au căutat să-i convingă pe toți consătenii lor ca să formeze împreună gospodării agricole colective. În toate cele trei sate s-au și strîns, de altfel, la comitetele de inițiativă zeci de cereri de înscriere în gospodăriile colective ce urmează să ia ființă.

RUSU NICOLAE
activist de partid

La efective sporite producții medii mai mari

Colectiviștii din raionul Istria, regiunea Dobrogea, au dezvoltat simțitor creșterea animalelor. În prezent, gospodăriile agricole colective posedă 11.401 taurine, din care 4.408 vaci și juninci, 101.834 de ovine, din care 74.213 oi-mame și mioare, 13.207 porcine din care 2.123 de scroafe și 32.047 de păsări. În același timp, au crescut și producțiile obținute. De pildă, la lapte, producția pe cap de vacă furajată, pe primele 8 luni ale acestui an, este de 935 litri în medie pe raion, față de 653 litri cît s-a realizat în aceeași perioadă a anului trecut.

Producții sporite au fost obținute, de asemenea, la lapte de oaie, lînă, carne etc.

C. DOLNICEANU
activist cultural

Intrebare și răspuns

Știți cîți bani aduce pe an o găină? La un concurs „Cine știe cîștigă" aceasta ar fi probabil întrebarea a 9-a; cea mai grea. Colectiviștii din comuna Boianu, raionul Turda, ar ști ce să răspundă la această întrebare. De la 750 de găini adulte gospodăria colectivă de aici a încasat numai pe ouă în acest an, în medie, zilnic, 450 de lei. Un mic calcul ne arată că, din vînzarea ouălor, gospodăria obține un venit bănesc anual de 211 lei pe cap de găină. Și asta fără să mai socotim că nu toate ouăle sînt vîndute, multe din ele fiind folosite în procesul producției.

Convingerea că păsările aduc venituri mari dacă sînt bine îngrijite au căpătat-o membrii multor gospodării colective din raionul Turda. Dovadă e faptul că numărul păsărilor mată a fost sporit în ultima vreme cu 14.000 de capete. Dar, pe lîngă gospodării colective ca cele din Frata, Ploscuș, Boldut și Luna, care au organizat adevărate ferme de păsări, există altele care neglijează complet această ramură de producție. Colectiviștii din Luncani și-au propus să crească 2.000 de păsări adulte în proprietate obștească și nu cresc nici una. Ceva mai mult, și-au transformat hala de păsări în ... garaj. La fel stau lucrurile și la gospodăria colectivă din Plăiești.

Este acest procedeu în folosul gospodăriilor și al colectiviștilor? Exemplul colectivei din Boianu arată că nu este.

I. CORDOȘ
activist de partid

Un nou avans bănesc

Alte mii de kilograme de struguri a primit Agevacoop-ul Focșani de la gospodăria agricolă colectivă „Victoria Socialismului" din comuna Popești.

Sumele de bani încasate de gospodărie din valorificarea acestor struguri au venit tocmai la timp. O parte din bani au fost folosiți pentru sporirea avuției obștești, iar altă parte au fost repartizați colectiviștilor ca avans la ziua-muncă. Acest avans a fost repartizat pentru zilele-muncă efectuate în lunile iulie și august. Și în cursul celorlalte luni, de la începutul anului, colectiviștii au mai primit astfel de avansuri.

Pentru fiecare zi-muncă efectuată în lunile iulie și august, colectiviștilor li s-a cuvenit ca avans cîte 10 lei. Astfel familia colectivistului Nicu Zidărescu a primit la acest avans peste 4.000 de lei, a colectivistului Partenie Gh. Ion peste 2.700 de lei; Constantin Nichita cu familia sa a încasat peste 3.400 de lei.

COSTICĂ CONSTANTINESCU
colectivist
șef de echipă

Condițiile economice vor fi mai bine valorificate

Aflată chiar în oraș, gospodăria colectivă „Unirea" din Huși și-a dezvoltat, cum era și normal, sectorul legumicol. Deși a cultivat numai legume tîrzii, a căror recoltare a început nu demult, gospodăria a și încasat deja 328.000 de lei care reprezintă contravaloarea a 85.464 de kg de roșii, 84.046 kg. de ardei grași, 117.700 kg. de varză etc.

Desigur că gospodăria ar fi obținut venituri și mai mari dacă ar fi cultivat și legume timpurii, mult cerute pe piața orașului. Cu siguranță că în 1962 gospodăria va cultiva și astfel de legume răspunzînd mai bine condițiilor economico-naturale în care-și desfășoară activitatea de producție.

MARIA GRĂDIȘTEANU
activistă
Sfatul popular raional

Inginerul Victor Jarnea, împreună cu muncitorii Vatița Matei și Petre Macovei de la G.A.S. Mogoșoaia din regiunea București urmăresc stadiul de vegetație a verzei de toamnă.
Foto: AGERPRES

Conducerea fermentației vinurilor roșii și aromate

Fermentația vinurilor roșii și aromate este condiționată de tipul vinului, de sol, de regiune și starea de sănătate a recoltei. Pentru obținerea vinurilor roșii de mare consum, fermentația diferă de cea a vinurilor roșii de calitate superioară (soiuri pure sau cupaje). În timp ce primele vinuri sînt mai corpolente, mai extractive și mai astringente (taninoase), ultimele sînt mai fine, mai delicate cu un înalt grad de catifelare, fiind totodată mai puțin astringente.

Deosebirea dintre vinurile roșii de mare consum și vinurile roșii superioare (de marcă) este dată pe lîngă alți factori (sol, regiune, grad de coacere, etc.) și de durata de ținere pe boștină. De aceea, pentru obținerea unor astfel de vinuri, atît începutul cît și desfășurarea în continuare a procesului de fermentație trebuie dirijate adică conduse și controlate cît mai riguros.

Conducerea fermentației vinurilor roșii se face astfel: după zdrobire și desciorchinare, mustuiala (must, pielițe, miez și semințe) este încărcată în recipienții de fermentare (căzi deschise sau închise, cisterne de beton, vase de metal etc.) sulfitată cu 4—25 g/hl bioxid de sulf, în funcție de temperatura mediului ambiant, bogăția mustului în zahăr, starea fitosanitară a recoltei etc. Mustuiala astfel încărcată și sulfitată se omogenizează iar la cîteva ore după aceasta se însămînțează cu 5—6 la sută maia de drojdie selecționată în stare activă. Condiția esențială la obținerea vinurilor roșii obișnuite și superioare (de marcă), este ca procesul fermentației să înceapă imediat sau la cîteva ore după umplerea recipienților.

Conducerea și controlul fermentației vinurilor roșii se face în mod asemănător cu a vinurilor albe. Controlul fermentației vinurilor roșii constă din măsurarea temperaturii (sub căciula de boștină) și a densității pe baza cărora se întocmește graficul de fermentare. Dacă la controlul temperaturii mustuielii se constată că aceasta atinge 30°C înseamnă că trebuie aplicate următoarele măsuri: udarea pereților externi a recipienților; acoperirea recipienților cu prize ude; răcirea sălii de fermentare prin aerisire și udarea pardoselei.

La aceste măsuri ar mai putea fi adăugate: culesul de dimineață cînd strugurii sînt mai reci pentru ca mustul să intre cu o temperatură mai scăzută în prelucrare, remontarea și refrigerarea sau folosirea instalațiilor de autovinificare etc.

Cînd dimpotrivă mustuiala are o temperatură scăzută și este pericol ca fermentația să întîrzie în declanșarea ei, prima măsură care trebuie luată în acest caz pentru stimularea fermentației este folosirea dozei mărite de maia activă (6—8 la sută) în plină fermentație, distribuită la suprafața lichidului, fără a mai fi omogenizată.

Dacă fermentația totuși nu s-a declanșat pot fi aplicate una din măsurile următoare: încălzirea unei părți de must; încălzirea sălii de fermentare; folosirea cisternelor cu instalații de răcire sau utilizarea sistemului de autovinificare (cazul combinatelor de la Valea Călugărească și G.A.S. Tohani).

Cînd fermentația vinurilor roșii se face în căzi cu căciulă plutitoare, aceasta trebuie sfărîmată și cufundată de 4—5 ori pe zi pentru a se evita alterarea boștinei la suprafață și a înlesni mai buna extragere a substanțelor colorante și taninoase. Dimpotrivă cînd fermentația se face în căzi închise cu căciulă plutitoare sau submersă trebuie făcute 2—3 remontări (recirculări) ale mustului în larg contact cu aerul.

Durata fermentației mustului pe boștină este 3—6 zile în funcție de tipul de vin dorit a se obține; cu cît această durată este mai scurtă, cu atît vinul este mai catifelat și mai fin și dimpotrivă, cu cît durata este mai mare cu atît vinul este mai taninos.

Ca indici la stabilirea momentului tragerii vinului de sub boștină sînt gustul, culoarea și densitatea lichidului. Astfel dacă la proba organoleptică vinul este destul de colorat, suficient de taninos iar densitatea atinge 1.010—1.015 sau chiar 1.020, înseamnă că vinul poate fi tras de sub boștină. Ravacul și cel de la presa I se amestecă sulfitîndu-se cu 8-10 g/hl bioxid de sulf sau se pun în vase curate și afumate în prealabil. Vasele nu se umplu complet ci se lasă un mic gol și apoi li se pun dopuri de siguranță.

Conducerea fermentației lente (zisă și desăvîrșirea fermentației) se face la fel ca la cele albe controlînd temperatura și densitatea lichidului.

Conducerea și controlul fermentației vinurilor aromate (tămîioase și muscaturi) se face la fel cu aceea a vinurilor roșii dar spre deosebire de acestea, la vinuri aromate durata de ședere pe boștină (macerare) este de 2—3 zile, timp suficient pentru extragerea substanțelor aromate din pieliță.

După sfîrșitul fermentației, vinurile albe, roșii și aromate trebuie supuse controlului organoleptic, chimic și biologic, pe baza cărora se stabilesc îngrijirile ce urmează să li se aplice și felul lor (pritoc închis, deschis, cleiri, filtrări etc.), pentru menținerea și îmbunătățirea calității.

Ing. M. MARTIN

Gospodăria și-a dovedit din plin puterea

Anul trecut gospodăria colectivă din Stoienești a împlinit zece ani. Aniversării i-a cam lipsit caracterul festiv. Colectiviștii au vorbit foarte puțin despre realizările lor. Și dacă nu le-ar fi fost oaspeți țăranii cu gospodării individuale din sat, colectiviștii s-ar fi oprit și mai puțin asupra succeselor. Avînd oaspeți, ei au vrut însă să le arate că și-n gospodăria lor, încă slabă pe atunci, un colectivist de mijloc cîștigă totuși mai mult decît un individual cu 3—4 hectare de pămînt.

Aniversarea a îmbrăcat, așadar, haine de lucru. Darea de seamă și discuțiile au răspuns, adesea din unghiuri diferite, la întrebarea: de ce gospodării cu 8—9 ani mai tinere ne-au luat-o înainte?

Pusă direct, clar, concis, întrebarea a prilejuit o analiză amănunțită a întregii activități a gospodăriei. Colectiviștii nu s-au mulțumit să constate că producțiile au fost sub posibilități. Ei au stabilit și cauza acestei stări de lucruri: executarea cu întîrziere a însămînțărilor și lucrărilor de întreținere a culturilor, pricinuită, la rîndu-i de slaba participare la lucru în gospodărie a unor colectiviști.

Dar de ce n-au prea venit la lucru unii colectiviști? La această întrebare răspunsul n-a fost găsit dintr-o dată. Unii au pus participarea slabă la lucru pe seama faptului că-n jurul comunei sînt două șantiere care absorb multă forță de muncă. Explicația n-a mulțumit. Comuniștii în primul rînd au arătat că nu în afara, ci înlăuntrul gospodăriei trebuie căutată cauza. „Gospodăria trebuie să dea mai multe avansuri în bani la ziua-muncă" — au spus ei. Ce trebuia făcut? Comuniștii au propus: „o grădină de legume pe malul Oltului, mărite fermele de animale".

De la propunerea aceasta a trecut un an. Pe 17 ha a fost înființată grădina de legume, a fost mărit numărul animalelor de toate speciile. Într-un singur an, colectiviștii au făcut mai mult decît în ceilalți zece și nu-i departe timpul cînd raionul Caracal va număra încă o gospodărie colectivă foarte puternică: pe cea din Stoienești. Este îndreptățită această afirmație? Voi căuta s-o susțin referindu-mă la un singur sector de producție: creșterea taurinelor.

În prima parte a anului trecut nu se putea spune că gospodăria colectivă „Unirea" din Stoienești are fermă de taurine. Cîteva vaci și ceva tineret taurin — destinat să ia drumul tîrgului, ca și cel din anii trecuți — nu se puteau numi fermă. Sfîrșitul lui 1960 a găsit gospodăria colectivă cu 47 de vaci și 12 juninci montate. Ferma de taurine începea să se închegheze. În planul de producție pe 1961 s-a prevăzut cumpărarea a încă 25 de vaci și creșterea fermei pînă la 91 de capete. Se părea, așadar, că și-n continuare sectorul taurin al G.A.C. „Unirea" se va dezvolta încet.

Creșterea relativ înceată a sectorului taurin era motivată prin necesitatea investirii unor sume nu prea mari în cumpărări de animale și construcții pentru a se asigura, încă în 1961, venituri bănești sporite colectiviștilor. Hotărîrea partidului și guvernului prin care se acordau gospodăriilor colective credite pe termen lung, fără dobîndă, pentru cumpărări de animale și ridicări de construcții, i-a determinat pe colectiviști să ia hotărîrea de a depăși prevederile planului de producție. În loc de 25, gospodăria a cumpărat peste 40 de vaci. Astăzi turma de taurine numără 516 capete. 107 sînt vaci de lapte. Pentru o gospodărie colectivă care posedă circa 1.800 de hectare, numărul de bovine este destul de mare: aproape 30 de capete la suta de ha. Raportînd numărul vacilor de lapte la cel al taurinelor se observă lesne că turma actuală are o structură necorespunzătoare, neeconomică. Faptul că numai 20 la sută din numărul bovinelor sînt vaci de lapte se explică prin aceea că gospodăria este în plină acțiune de dezvoltare a fermei. În afara a 33 de tăurași sub șase luni și a cîtorva boi puși la îngrășat, gospodăria posedă numai tineret femel (vițele și juninci) pe care le crește pentru reproducție. Numărul junincilor depășește 200 de capete. Ce reiese de aici? Că gospodăria colectivă întreprinde o puternică acțiune de sporire a numărului vacilor de lapte folosind prăsila proprie. În plus, gospodăria va ajuta prin livrarea de animale contra cost și cîteva gospodării colective tinere ca să-și sporească rapid șeptelul.

Paralel cu mărirea numărului de taurine, gospodăria a luat și măsuri de sporire a producției lor. Producția medie zilnică pe cap de vacă furajată a trecut de șase litri. Aceasta e o producție mulțumitoare pentru stadiul actual al dezvoltării fermei, cînd accentul s-a pus în principal pe sporirea efectivelor. Dacă gospodăria ar fi obținut-o de la începutul anului, ea ar fi realizat în cursul lui 1961 peste 2.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată.

De remarcat că în acest an gospodăria a ridicat pentru sectorul taurin un mare număr de construcții. Cu 200.000 de lei s-au ridicat 3 grajduri trainice din cărămidă, acoperite cu țigle, a 100 de capete fiecare.

Succesele obținute de gospodăria colectivă „Unirea" din Stoienești nu înseamnă însă că ea a rezolvat deja toate problemele ce privesc dezvoltarea creșterii vacilor în această unitate.

O primă problemă ce se cere rezolvată este organizarea hrănirii individuale a vacilor în raport cu producția, greutatea corporală, starea fiziologică. Numai în felul acesta gospodăria va putea cunoaște precis potențialul de producție al fiecărui animal, cît lapte poate mulge de la fiecare vacă în condițiile unei furajări raționale, ce valoare zootehnică au produșii obținuți.

Gospodăria din Stoienești a valorificat pînă în prezent 75.000 de litri de lapte. Chiar dacă ținem seama că în prima jumătate a anului, ea a posedat doar 50 la sută din vacile pe care le are astăzi, iar producția medie zilnică a fost mai slabă decît cea obținută astăzi, tot este evident că o prea mică parte din laptele produs a devenit marfă. Reducîndu-se cantitatea de lapte integral pe care-l consumă viței în perioada dinaintea înțărcării prin folosirea în această perioadă a laptelui tras și a unor furaje care pot înlocui cu bune rezultate laptele integral, gospodăria ar obține o substanțială sporire a producției marfă, iar valoarea produșilor n-ar avea de suferit.

Și la gospodăria colectivă din Stoienești se aplică retribuția după producție a îngrijitorilor-mulgători. Felul cum se aplică în prezent nu este însă dintre cele mai stimulatorii. Gospodăria nu ține evidența laptelui muls de fiecare om și împarte producția întregii ferme la numărul îngrijitorilor. Media astfel formată nu reflectă, se înțelege, rezultatele pe care le obține un mulgător sau altul. Deși această formă nu se aplică de mult, urmările de ordin organizatoric au și început să se vadă. În momentul de față îngrijitorii mulg vacile fără a mai ține seama din ce loturi fac parte. Mai explicit, un îngrijitor furajează și mulge și vaci care nu fac parte din lotul ce-i fusese dat în grijă, fără a se interesa de felul cum au fost mulse și dacă au fost mulse toate vacile din lotul său. Dacă nu se vor lua măsuri, această lipsă organizatorică va duce neîndoielnic, în scurtă vreme, la o scădere a producției.

Realizările din ultimul an au arătat că puterea gospodăriei colective din Stoienești e în creștere, că membrii ei sînt oameni hotărîți și pricepuți. Înlăturîndu-și lipsurile arătate, gospodăria din Stoienești va ajunge în scurtă vreme unitate fruntașă pe raion și regiune în privința numărului de vaci a producției medii obținute.

M. CALIANU

Colectiviștii din comuna Roma, regiunea Suceava, și-au propus ca în acest an să mărească mult fermele de animale. De aceea, ei lucrează de zor și la construirea unui nou grajd, așa cum se vede în fotografie.
Foto: AGERPRES

Să folosim la însilozări toate resursele furajere

Dr. GH. MARINESCU
Institutul de cercetări zootehnice
București

În Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie —1 iulie a. c., se arată că „dezvoltarea creșterii animalelor și mărirea productivității lor depinde în măsură hotărîtoare de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare cantitativ și calitativ".

Un mijloc important pentru asigurarea animalelor cu furaje suculente pe timpul iernii este însilozarea de toamnă a diferitelor nutrețuri care nu se pot conserva și prepara ca fînuri. Pe lîngă porumbul furajer din cultură dublă, se pot însiloza rapița, varza furajeră, iarba de Sudan, meiul, napii de miriște precum și dovlecii, otavele de iarbă, de trifoi, de lucernă, de Sudan, samulastrele, borceagurile, frunzele și coletele de sfeclă, cartofii și morcovii atacați de diferite boli sau tăiați, topinamburii, pepenii furajeri etc.

La fel de bine se pot însiloza și resturile din grădinile de zarzavat: verzele care n-au legat (ciufuri), cotoarele și frunzele de varză, tuiele de ardei și pătlăgelele cu fructele respective, gulii, ridichile, prazul. Cu bune rezultate pot fi folosite frunzele de morcovi, plantele verzi de pe locurile virane, de pe marginea drumurilor, din perdelele de protecție, din livezi, etc., borhoturile proaspete de sfeclă, de cartofi, de porumb, de grîu, de orz precum și cocenii uscați de porumb.

În ceea ce privește porumbul verde din cultură dublă, acesta se însilozează separat după tehnica cunoscută.

Deoarece rapița furajeră se murează greu, ea trebuie însilozată la începutul înfloririi, tocată, în amestec cu nutrețuri ușor însilozabile ca: porumb, floarea-soarelui, gaolean, ierburi de graminee de pe fînețe și pășuni, frunze și colete de sfeclă, în proporție de 1:2 pînă la 2:3. Ca adausuri de siguranță pentru însilozare, se pot folosi melasa diluată în proporție de 1—2 la sută sau acid formic (soluție 5 la sută) în proporție de 4—5 la sută. Cînd se însilozează cu frunze și capete de sfeclă, acestea trebuie să fie pălite sau se adaogă pleavă 10 la sută.

Dovlecii se însilozează cu sau fără semințe, tocați mărunt și întotdeauna în amestec cu nutrețuri mai uscate ca: fînuri de leguminoase, de graminee, făină de fînuri, paie tocate, pleavă sau coceni uscați de porumb tocați sau scărmănați, în proporție de 15—40 la sută. Se amestecă, se omogenizează cu aceste nutrețuri și se însilozează după tehnica cunoscută.

Dovlecii pot fi însilozați și cu nutrețuri verzi greu însilozabile, (lucernă, trifoi), tocate mărunt și ușor pălite.

Un nutreț murat valoros pentru animale îl constituie frunzele și coletele de sfeclă. Însilozarea lor se face ușor, în gropi de pămînt, în silozuri de beton, sau în silozuri la suprafața pămîntului (însilozare aeriană pe platformă) sub formă de grămezi de frunze tocate, bine îndesate, late de 2—4 m, înalte de 2—2½ m și lungi de 6—10 m, acoperite cu pămînt jilav bătătorit, gros de 40—60 cm.

Din cauza surplusului lor în apă și acid oxalic, frunzele și coletele de sfeclă trebuie însilozate în amestec cu nutrețuri mai uscate ca: pleavă și coceni, în proporție de 10—30 la sută, sau cu porumb și floarea-soarelui verde. Ele pot fi însilozate cu foarte bune rezultate și în amestec cu plante greu însilozabile pentru a grăbi și asigura murarea acestora (trifoi, lucernă, borceaguri pălite și tocate) în proporție de 1:3.

Înainte de însilozare, indiferent de procedeul aplicat, sau de amestecul făcut, frunzele și coletele de sfeclă trebuie scuturate de pămînt, tocîndu-se cît mai mărunt posibil.

Cartofii, improprii de folosit în alimentația omului, mici, înghețați, atinși de rîia neagră, se însilozează fierți, singuri sau în amestec cu alte nutrețuri ca: otave de leguminoase, tocătură sau făină de fîn, sfeclă, morcovi, dovleci etc., în gropi cu fundul și pereții căptușiți cu scînduri sau în construcții din beton, cărămizi sau piatră.

Pentru a se obține un nutreț murat mai gustos, atunci cînd se însilozează cruzi, cartofii se spală și se tocă mărunt, amestecîndu-se cu sfeclă de zahăr sau furajeră în proporție de 10 la sută. Cînd se însilozează împreună cu iarbă, sfeclă, morcovi, tocătură de fîn, otavă de leguminoase, cartofii trebuie bine amestecați cu aceste nutrețuri tocate, bătătorindu-se apoi cu maiul. Rădăcinoasele și ierburile tocate se adaugă în proporție de 25—30 la sută, iar tocătura de fîn, frunzele sau făina de fîn, în proporție de 5—6 la sută. Gropile se umplu cu 10—15 cm mai jos de margine. Pe masa de nutreț se pun scînduri, iar deasupra lor un strat de lut moale de 10—15 cm grosime peste care se așează un strat gros de 15—20 cm de pămînt mărunt.

Sfeclele, topinamburii și morcovii înghețați, predispuși la alterare, se pot însiloza ușor, alternînd straturile din aceste nutrețuri tocate cu straturi de pleavă, paie sau fînuri mărunt tocate, în grosime de 10—15 cm. Această operație se face cu scopul de a absorbi excesul de apă al nutrețurilor suculente.

Morcovii și sfeclele sănătoase, bine spălate și tocate cît mai fin, se pot însiloza în amestec cu făinuri de cereale, de fîn, sau scuturătură de fîn, în proporție de 25—30 la sută, folosindu-se cu rezultate foarte bune în hrana păsărilor, porcilor și a tineretului.

Resturile de la grădinile de zarzavat, se pot însiloza singure sau în amestec cu alte nutrețuri bine mărunțite și amestecate la un loc, pe platforme de pămînt (însilozări aeriene) sau în gropi, procedîndu-se la fel ca și în cazul frunzelor și capetelor de sfeclă.

Resturile legumicole se pot însiloza și cu coceni uscați de porumb, cărora le ridică umiditatea și le îmbunătățesc gustul.

Cocenii de porumb fiind relativ uscați, nu se pot însiloza așa cum se găsesc pe cîmp după strîngerea recoltei. Pentru o bună însilozare se cere ca ei să fie tocați mărunt și să aibă un grad de umiditate între 65—75 la sută. Pentru completarea gradului de umiditate necesar, cocenilor li se adaugă soluții de sare sau melasă sau se amestecă cu nutrețuri suculente (sfeclă furajeră, dovleci, pepeni furajeri, tăiței proaspeți de sfeclă, borhoturi lichide de orz, porumb, cartofi, etc.), în așa fel dozate, încît umiditatea cocenilor să fie între 65—75 la sută. La aceste amestecuri se poate adăuga și Lactobacterin care ajută la îmbunătățirea fermentației lactice.

Însilozînd cantități cît mai mari de coceni de porumb gospodăriile de stat și colective vor putea realiza economii însemnate de fînuri sau alte nutrețuri, asigurînd animalelor un furaj ieftin, gustos, care completează în mod simțitor baza furajeră, mai ales în regiunile secetoase ale țării.

Studiind proiectul de Program al P. C. U. S.

O ȘCOALĂ A COMUNISMULUI

Întreaga noastră familie colhoznică trăiește acum freamătul zilelor premergătoare celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. În așteptarea congresului, recitim proiectul de Program al P.C.U.S. și îndeosebi capitolul consacrat dezvoltării continuie a agriculturii și relațiilor sociale de la sate.

Proiectul de Program al P.C.U.S. înfățișează simplu și pe scurt și drumul străbătut de satul sovietic și drumul pe care trebuie să meargă el de-acum înainte. Colhozurile au dovedit că ele reprezintă cea mai bună formă de organizare a țărănimii, că această formă a corespuns în toate etapele particularităților țărănimii. Și în viitor, pe drumul nostru spre comunism, această formă de gospodărie se va menține și se va perfecționa.

In proiectul de Program al P.C.U.S. se spune că colhozul este o școală a comunismului pentru țărănime. Această formulă cuprinde bilanțul dezvoltării mișcării colhoznice, ca și sarcinile noastre istorice din viitor.

Colhozul ne învață ce este comunismul, ne învață lucruri de care țărănimea de dinainte de revoluție era cu totul străină. Nu EU sînt stăpîn, ci NOI; nu AL MEU, ci AL NOSTRU; nu proprietate PARTICULARĂ, ci proprietate COLECTIVĂ. Acest rol al colhozului, rolul de școală, în care se dezvoltă relațiile noi, comuniste, la sate, trebuie să devină de-acum înainte un rol conducător.

In prezent colhozurile s-au întărit mult, au cadre proprii, specialiști. Ele sînt azi în stare să cumpere de la stat cele mai complexe mașini, cele mai bune soiuri de plante, îngrășăminte și preparate chimice.

După părerea mea, producția agricolă este mai complicată decît cea industrială. Organizarea muncii e deocamdată mai dificilă în agricultură decît în industrie. Noi avem de-aface cu natura vie, cu organisme vii. Producția noastră depinde încă în considerabilă măsură de natură, de capriciile ei, de elementele ei. În proiectul de Program al P.C.U.S. se spune, însă, că dependența agriculturii de elementele naturii se va reduce mult, ajungînd mai tîrziu la minimum. Acest proces greu de eliberare a agricultorului de sub stăpînirea naturii se va desfășura cu atît mai bine, cu cît se va organiza mai perfect producția colhoznică, cu cît va fi mai trainică legătura noastră cu știința. Iată de ce proiectul de Program al P.C.U.S. menționează pe bună dreptate necesitatea mecanizării și intensificării prin toate mijloacele a agriculturii. Cumpărarea de noi mijloace tehnice, revizuirea structurii culturilor, înlocuirea soiurilor și a culturilor puțin productive cu altele de mare productivitate — toate aceste măsuri, alături de altele, ne vor ajuta să ajungem repede la un belșug și mai mare.

Pînă acum s-a făcut mult. În colhozul „Iskra", de exemplu, lucrările agricole sînt mecanizate în proporție de 90 la sută. Toate cele șapte sate ale colhozului sînt electrificate. La noi funcționează 60 de motoare electrice și numărul lor va spori și mai mult. Pe viitor se va face și mai mult.

Aș vrea să vorbesc în chip deosebit despre disciplina în muncă. Abundența de mijloace tehnice pe de o parte și necesarul de brațe de muncă pe de altă parte, solicită o atitudine nouă și mai conștiincioasă a colhoznicului față de muncă. În această direcție, colhozul trebuie să se manifeste ca o școală a comunismului, ca o școală de educare a conștiinciozității comuniste.

P. M. DIOMIN
Erou al Muncii Socialiste
președintele colhozului
„Iskra", regiunea Gorki

E foarte bine că proiectul de Program al P.C.U.S. cuprinde astfel de cuvinte: la baza dezvoltării colhozului, alături de creșterea neconteniță a forțelor de producție, de îmbunătățirea organizării producției și a metodelor de gospodărire, stă și respectarea cu strictețe a principiului: pentru o muncă bună, pentru rezultate mai bune, o plată mai mare. Aceste condiții trebuie neapărat îndeplinite, pentru ca prin relațiile lor de producție, prin caracterul muncii și prin nivelul bunăstării și al culturii, colhozurile să devină întreprinderi de tip comunist.

Proiectul de Program al P.C.U.S. ne vorbește despre satul comunist al viitorului. Cum va fi satul acesta? Noi visăm mult la el și-l făurim cu brațele noastre. Îl făurim în colectiv. În colhoz interesele personale se împletesc strîns cu cele obștești. Mai înainte, ca să-ți faci o casă, te speteai muncind. Azi, ca să-și facă o casă, colhoznicul capătă împrumut de la colhoz, care îl ajută să-și procure și materialele de trebuință. Și dacă s-a apucat să-și facă casă, pînă-n iarnă construcția-i gata. Așa-i acum. Țăranul își face casă într-o vară și nu se spetește de loc.

Vom duce și noi o viață ca la oraș. Va veni și la noi cultura orașului. Toate satele colhozului „Iskra" au deja cluburi noi. Colhozul are cinematograf, rețea telefonică. Judecind după proiectul de Program al P.C.U.S., statul va da și de-acum înainte tot ajutorul țărănimii colhoznice și satele noastre vor cunoaște o și mai puternică înflorire.

Programul pe care-l va adopta în curînd Congresul al XXII-lea al partidului ne înfățișează un viitor plin de strălucire și ne îndeamnă să ajungem departe. Ne bucură că în ceea ce privește condițiile economice, colhozurile se vor asemui cu întreprinderile de stat din agricultură, că colhoznicii vor duce o viață îmbelșugată, că se vor folosi de serviciile a tot felul de așezăminte publice. Și asta ne bucură cu atît mai mult, cu cît jumătate din binefacerile acestea există deja aievea! Ne bucură și faptul că munca colhoznicilor va fi și mai bine remunerată, că ei vor fi cuprinși în sistemul asigurărilor sociale și vor avea pensii și concedii... Pentru un astfel de viitor face să muncești bine!

Pline de solemnitate sînt acele cuvinte din noul Program al partidului care spun că în ultimă instanță populația de la sate va duce aceeași viață cultural-economică, ca și populația de la orașe. Da, într-acolo mergem: se lichidează deosebirile dintre oraș și sat. Și noi vom face totul pentru ca în școala noastră a comunismului să nu fim codași.

R. P. Ungară

6.500 ha de păduri noi în împrejurimile Budapestei

În 1955 s-a hotărît extinderea zonei verzi a capitalei ungare, prevăzîndu-se împădurirea a 4.100 ha. Acest plan a fost însă considerabil depășit. În cei șase ani care au trecut de atunci s-au plantat puieți pe o suprafață de 6.500 ha. Plantările din primii ani au și devenit locuri de recreare pentru locuitorii capitalei de pe malurile Dunării.

În afară de Budapesta, importante acțiuni de împădurire s-au întreprins și pe malul lacului Balaton. Sub îndrumarea unui colectiv special alcătuit, în decurs de șase ani s-au împădurit aici 2.407 ha.

Transformări vizibile au avut loc și în munții Tokaj. Aici, cele 744 hectare împădurite contribuie la ameliorarea climei, ceea ce duce la creșterea producției de struguri, și împiedică erodarea solului.

R. P. Bulgaria

Sat sau oraș?

În mai puțin de un an satul Katunița din regiunea Plovdiv, s-a transformat radical, încît face impresia că în locul lui, pe malul rîului Asenița, s-a înălțat un sat nou. Sătenii povestesc bucuroși vizitatorilor istoria transformării Katuniței.

În primăvara anului trecut, conducerea locală a luat o inițiativă bună: a adresat sătenilor chemarea de a se integra în mișcarea pentru igiena locuințelor și a satului. Inițiativa a fost sprijinită cu căldură. O comisie creată special a urmărit cum este ea aplicată în practică, avînd și sarcina să stimuleze fruntașii.

Gospodarii s-au apucat de zor să-și deretice casele și curțile. Au fost dărîmate unul după altul vechile garduri înalte de piatră, iar în locul lor au apărut grilaje ușoare, ajurate. Terminînd treaba în curțile lor, oamenii au cimentat cărările dintre construcțiile gospodărești, au acoperit fîntînile, au sădit straturi de flori. Treptat, înfățișarea satului s-a schimbat. După prima vizită făcută de comisie, pe porțile a numeroase case au apărut mici tăblițe galbene cu inscripția „Casă model". Pînă la sfîrșitul anului, Katunița număra 242 de astfel de case.

Sătenii au continuat lucrările de amenajare a satului, au pavat toate străzile, au plantat pomi. În centrul satului, pe o suprafață de 2 ha și jumătate, a fost plantat un minunat parc, unde s-a deschis un restaurant cu o frumoasă terasă. Au mai fost construite o baie nouă, un magazin, un spital, o brutărie și un cinematograf. Satul s-a transformat într-un frumos orășel.

Pentru amenajarea satului s-au cheltuit trei milioane leva, din care două treimi au fost realizate prin autoimpunere. Dar sătenii nu au precupețit nici munca. În prezent locuitorii satului Katunița vorbesc despre noi construcții, făuresc noi planuri de transformare continuă a satului lor.

Patru ani de la lansarea primului satelit artificial al Pămîntului

La 4 octombrie 1961 s-au împlinit patru ani de la lansarea primului satelit artificial al Pămîntului de către Uniunea Sovietică.

Slujind interesele întregii omeniri, știința și tehnica sovietică demonstrează că soarta lumii este legată pentru totdeauna de comunism, că sub steagul comunismului se asigură progresul, pacea, libertatea și fericirea popoarelor.

Oamenii sovietici sînt primii care au creat rachetele intercontinentale, sateliții artificiali ai Pămîntului, navele cosmice. Ei sînt cei care au deschis pentru prima oară traseul Pămînt—Lună, au realizat un zbor în jurul Lunii și au fotografiat partea ei invizibilă. Și, în sfîrșit, zborul fără precedent al primului pilot cosmonaut, Iuri Gagarin, pe nava — satelit „Vostok-1" în jurul globului pămîntesc, precum și zborul înfăptuit de Gherman Titov pe nava-satelit „Vostok-2", care constituie un nou și uriaș pas înainte al științei și tehnicii sovietice.

S-au împlinit patru ani de cînd primul satelit artificial al Pămîntului, primul corp ceresc făurit de mîna omului, a pornit în Cosmos de pe teritoriul Uniunii Sovietice. Cu lansarea și plasarea pe orbită a acestui prim satelit, știința și tehnica sovietică au deschis calea cuceririi spațiului cosmic de către om.

Zborurile lui Iuri Gagarin și Gherman Titov sînt apreciate pe întreg globul pămîntesc ca o uriașă realizare a științei și tehnicii cele mai înaintate, ca o victorie politică, o victorie a comunismului — a păcii și fericirii oamenilor.

Nu este departe vremea cînd navele cosmice conduse de om vor deschide trasee interplanetare spre Lună, Marte, Venus. În fața omenirii se deschid perspective largi ale cuceririi Cosmosului și ale zborurilor spre planetele sistemului solar. Dezvoltarea uriașă a științei și tehnicii sovietice pe calea indicată în proiectul de Program al P.C.U.S. va aduce o nouă și strălucită victorie a geniului uman, Uniunea Sovietică păstrîndu-și și consolidîndu-și locul de frunte pe scară mondială.

Patru ani în cucerirea Cosmosului — scrie ziarul „Pravda" — constituie un minunat exemplu al forțelor uriașe pe care le capătă știința sub steagul comunismului.

Membrii asociației sportive Spicul-Căzănești și-au ales noul consiliu de conducere

Masele de sportivi din orașele și satele de pe întreg cuprinsul țării trăiesc în prezent un eveniment de seamă. În aceste zile se desfășoară, într-un cadru festiv, adunările generale și conferințele asociațiilor sportive. Cu acest prilej se analizează activitatea desfășurată, se aleg organele de conducere ale asociațiilor sportive, precum și delegații care vor participa la conferințele consiliilor raionale U.C.F.S.

Această importantă acțiune a fost primită cu un deosebit interes de membrii asociațiilor sportive. Ei participă în număr mare la adunările generale, unde discută și fac propuneri concrete pentru dezvoltarea activității sportive de masă. De pildă, putem vorbi laudativ despre însuflețita adunare generală a asociației sportive **Spicul-G.A.C. Căzănești**, raionul Slobozia, care s-a desfășurat recent, în localul căminului cultural din comună. Pregătirile premergătoare — întocmirea amănunțită a dării de seamă, în care s-au trecut rezultatele bune ca și unele aspecte negative, atenția acordată alegerilor de delegați din grupele sportive organizate pe brigăzi de muncă, amenajarea localului pentru conferință — au contribuit în mare măsură la reușita acestei acțiuni.

Cei 96 de delegați ai grupelor sportive prezenți în sala căminului cultural au ascultat cu atenție raportul prezentat de tov. **C. Cristodor**, președintele asociației sportive. Vorbitorul a subliniat că față de anul trecut, membrii asociației sportive, îndrumați de organizația de partid și cu sprijinul conducerii G.A.C. și a comitetului sindicatului, au desfășurat în cele 9 luni, cîte s-au consumat din anul 1961, o activitate mult mai intensă. De asemenea el a scos în evidență succesele repurtate de o serie de secții sportive. Bunăoară, echipa de șah a cucerit titlul de campioană pe raion și s-a clasat pe locul 3 la etapa regională; echipa feminină de handbal în 7, care a fost reorganizată anul acesta, a cucerit **„Cupa Recolta"**, competiție regională care s-a desfășurat la Videle, și s-a clasat pe locul 2 la competiția regională dotată cu **„Cupa Eliberării"**, echipa de handbal de tineret a cîștigat **„Cupa pionierilor"**; formația de popice s-a clasat pe primul loc la campionatul raional, iar echipa de fotbal de copii a cîștigat titlul de campioană pe raion și s-a calificat în finala etapei regionale.

În continuare, tov. **C. Cristodor** a arătat că în prezent asociația sportivă **„Spicul"** numără peste 1200 de membri înscriși în U.C.F.S. și are secții de fotbal, volei, handbal șah, popice, călărie, gimnastică, dintre care, primele 5 secții sînt afiliate la federațiile de specialitate. Unele echipe ale asociației au susținut o serie de întîlniri prietenești cu echipe din Capitală și din celelalte regiuni ale țării. În prezent, două echipe de șah din Căzănești participă la competiția de masă **„Cupa satelor"**, organizată de Federația de șah și care se desfășoară prin corespondență. La această competiție, la care participă peste o sută de echipe din toată țara, șahiștii din Căzănești se întrec cu formațiile din comunele Pojejena, Comloșul Mic, regiunea Banat, Celaru, Novaci, regiunea Oltenia, Lăpușatu, regiunea Argeș, Ocna Sugatag, regiunea Maramureș, Ziduri, regiunea Ploiești și Dumbrăveni, regiunea Suceava.

Raportorul a vorbit apoi despre o serie de lipsuri care s-au remarcat în această perioadă. Astfel, a arătat slaba activitate desfășurată de secțiile de atletism și volei, rezultatele slabe obținute de echipa de fotbal, seniori, faptul că o serie de membri din consiliul de conducere au participat numai ca... spectatori la acțiunile întreprinse de asociația sportivă. De asemenea, a arătat că nu s-a acordat importanța cuvenită activității de popularizare a competițiilor sportive, de antrenare a tuturor membrilor în întrecerile sportive. Deficitară a fost și munca de educare a sportivilor. Din această cauză s-au ivit, mai ales la jucătorii de fotbal, unele atitudini de indisciplină, față de care va trebui să se ia măsurile corespunzătoare. Aceste aspecte au constituit, de altfel, și obiectul discuțiilor celor care au luat cuvîntul după raportor.

În partea doua a ședinței, adunarea generală a ales noul consiliu de conducere al asociației sportive, precum și delegații care vor participa la conferința consiliului raional U.C.F.S. Slobozia. Printre aceștia se numără colectiviștii: **O. Ene, I. Șerban, N. Alexandru, C. Cristodor, M. Iordăchescu, M. Stanciu, P. Dinu, V. Arsu, Al. Dobre** și alții. Ca președinte al asociației sportive „**Spicul**" a fost ales tov. **Oprea Ene.**

Noul consiliu de conducere al asociației sportive **Spicul-G.A.C. Căzănești** și-a propus o serie de măsuri eficiente care vor contribui la dezvoltarea activității la toate ramurile sportive.

Structura O.N.U. trebuie să corespundă situației reale din lume

În rezolvarea importantelor probleme internaționale care preocupă astăzi întreaga omenire, un rol deosebit de însemnat revine Organizației Națiunilor Unite. Dar pentru ca O.N.U. să-și poată îndeplini cu eficacitate sarcinile ce-i revin e nevoie ca structura ei să reflecte în mod corespunzător raportul de forțe existent astăzi în lume. Pentru că actuala structură a O.N.U. și metodele ei de lucru sînt cu desăvîrșire perimate.

In cei 16 ani care au trecut de la întemeierea acestei organizații, în lume s-au petrecut profunde transformări istorice. Însăși componența membrilor Organizației Națiunilor Unite s-a schimbat. In 1945, din O.N.U. făceau parte doar 51 de state. Printre ele se numărau trei state socialiste: Uniunea Sovietică, R.S.S. Ucraineană și R.S.S. Bielorusă și mai puțin de 10 state care își dobîndiseră atunci independența. Astăzi cînd se desfășoară cea de-a XVI-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., acest for internațional cuprinde 100 de state, din care 9 țări socialiste (fără a mai socoti Republica Populară Chineză, ale cărei drepturi în O.N.U. n-au fost pînă acum restabilite) și circa 40 de țări care și-au cîștigat independența în ultimii 15 ani. Pe arena internațională există astăzi trei grupuri principale de state — țările socialiste, țările aparținînd blocurilor militare occidentale și țările neutre.

Cu toate acestea, în aparatul O.N.U. continuă să ocupe o poziție dominantă grupul de puteri occidentale, în frunte cu S.U.A. Aceste puteri caută să folosească Organizația Națiunilor Unite potrivit intereselor lor. Prin diferite manevre și tertipuri, reprezentanții țărilor socialiste sînt înlăturați de la rezolvarea problemelor importante în cadrul secretariatului și în alte organisme ale O.N.U. Aceeași politică de discriminare se duce și față de țările neutre. De altfel secretariatul O.N.U. s-a transformat, așa cum au dovedit cu prisosință tragicele evenimente din Congo, într-un fel de aparat executiv al aliaților militare occidentale.

În prezent, așa cum se arată într-un articol dintr-un număr recent al revistei „Timpuri Noi", din cele 33 de funcții superioare din secretariatul O.N.U. (locțiitorii secretarului general și persoanele asimilate cu aceștia), 20 sînt deținute de cetățeni ai unor țări membre ale blocurilor militare occidentale, 7 din ele fiind ocupate de cetățeni ai S.U.A. Reprezentanții țărilor socialiste dețin un singur post de acest fel. Din cele 48 de posturi de directori în cadrul aparatului O.N.U., 37 sînt ocupate de cetățeni ai țărilor occidentale și numai 3 de cetățeni ai țărilor socialiste. Din totalul de 1309 posturi din Secretariat, 1006 sînt ocupate de cetățeni ai țărilor care fac parte din blocurile militare occidentale (din care 357 americani). Țările neutre dețin în total 219 posturi, iar țările socialiste 84 de posturi.

Se preconizează — potrivit unui proiect al Comitetului special al experților pentru reforma O.N.U. — ca numărul de locuri pentru țările socialiste să fie mărit. Dar această sporire este așa de mică, încît ea nu rezolvă nici pe departe problema.

E limpede că în forma actuală Secretariatul și celelalte organisme ale O.N.U. nu pot fi considerate ca executante nepărtinitoare ale hotărîrilor Organizației Națiunilor Unite. Actuala structură a O.N.U. nu corespunde deci nici pe departe realităților existente astăzi în lume, ea constituie o frînă serioasă în îndeplinirea de către O.N.U. a importantelor sarcini care-i stau în față.

Pentru rezolvarea problemei, pentru ca O.N.U. să fie într-adevăr o organizație care să unească și nu să dezbine națiunile, guvernul sovietic a propus încă de la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. reorganizarea aparatului executiv al acestei organizații, în așa fel încît el să reflecte situația reală existentă astăzi în lume. Guvernul U.R.S.S. a propus ca secretarul general al O.N.U., care conduce de unul singur, să fie înlocuit cu un organ colectiv compus din trei persoane, reprezentînd cele trei grupuri principale de state — țările socialiste, țările aparținînd blocurilor militare occidentale și țărilor neutre. Astfel de propuneri au fost făcute și cu privire la alte organisme ale O.N.U.

Propunerile U.R.S.S. sînt pe cît de juste, pe atît de bine venite. Înfăptuirea lor ar dărîma baza care permite unor puteri să promoveze politica de subordonare a O.N.U. intereselor lor egoiste. Ele sînt menite să ferească O.N.U. de a fi împins spre destrămare și pieire. De aceea, aceste propuneri au fost salutate cu multă căldură de opinia publică mondială și s-au bucurat și se bucură de sprijinul a numeroase state.

Dar puterile imperialiste încearcă prin orice mijloace să-și mențină dominația atît în O.N.U., cît și în alte organizații internaționale. Aceste puteri s-au împotrivit și se împotrivesc cu încăpățînare propunerilor sovietice privind reorganizarea O.N.U. Acum ele ar vrea să aducă din nou în fruntea secretariatului acestei organizații o persoană care să le asigure posibilitatea de a folosi conducerea administrativă a O.N.U. în mod unilateral, în interesul politicii S.U.A. și a aliaților săi.

Pentru a se ieși din impasul creat datorită obstrucției S.U.A. și a celorlalte state imperialiste, guvernul sovietic a dat o nouă dovadă a bunăvoinței sale. El a căutat noi căi pentru a se ajunge la o hotărîre de comun acord în condițiile actuale. Reafirmîndu-și poziția principială în problema reorganizării radicale a O.N.U., delegația sovietică la actuala sesiune a Adunării Generale a propus ca o soluție provizorie — pînă în 1963 — desemnarea de către Adunarea Generală, la recomandarea Consiliului de Securitate, a unui reprezentant cunoscut în cercurile O.N.U. în calitate de conducător al secretariatului. Acesta ar urma să conlucreze în mod armonios cu cei trei locțiitori ai săi — personalități internaționale cu înaltă calificare din U.R.S.S., S.U.A. și din una din țările Asiei sau Africii.

În cercuri largi ale O.N.U., propunerea U.R.S.S. este apreciată ca pe deplin rațională. Toți cei care sînt interesați în normalizarea activității Organizației Națiunilor Unite și în colaborarea rodnică a tuturor țărilor reprezentate la O.N.U. nu pot să nu adere la această propunere. Se pare însă că și de astădată guvernul american caută noi căi menite să submineze baza O.N.U. După cum a relatat presa, zilele trecute A. Stevenson, reprezentantul S.U.A. la O.N.U., a făcut o declarație în care a respins propunerea conciliantă a U.R.S.S. cu privire la conducerea provizorie a Secretariatului O.N.U.

Prin poziția nerealistă pe care continuă să se situeze, S.U.A. și aliații lor aduc grave prejudicii Organizației Națiunilor Unite, ele submineaza însăși baza pe care se întemeiază această organizație. Puterile occidentale și statele care le sprijină își asumă prin aceasta o gravă răspundere în fața popoarelor. O.N.U. este acel centru mondial de unde se poate organiza cel mai bine lupta pentru traducerea în viață a principiilor coexistenței pașnice. De aceea, datoria tuturor statelor este de a face totul nu pentru slăbirea, ci pentru întărirea ei.

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

Popoarele cer rezolvarea realistă a problemei germane!

De cîtva timp, în legătură cu posibilitatea desfășurării unor tratative în problema germană și a Berlinului occidental, are loc în presa burgheză occidentală o vastă discuție despre ceea ce s-ar putea numi „concesii vitale" și „concesii nevitale". Pentru a înțelege mai bine substratul acestei campanii, vom aminti că aceeași presă a făcut multă zarvă, luni de zile, asupra imposibilității de a se desfășura tratative în problema Berlinului occidental, încercînd să sprijine zăngănitul de arme al puterilor occidentale și politica lor de pe poziții de forță. Acum, după ce atitudinea fermă și principială, după ce propunerile Uniunii Sovietice au ajuns să fie înțelese și sprijinite de pături largi ale opiniei publice din Occident, este greu chiar pentru cele mai reacționare ziare să mai vorbească pur și simplu despre o așa zisă „agresivitate comunistă". O cît de simplă analiză a propunerilor pe care le fac țările socialiste pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, neutru și demilitarizat, demonstrează că ele sînt pătrunse de spiritul realismului politic, că ele țin seama de faptele, de evenimentele care s-au petrecut după al 2-lea război mondial.

Ce înțeleg unele cercuri occidentale și în special cele de la Bonn prin „concesii vitale și nevitale" s-a văzut atunci cînd reprezentantul președintelui S.U.A. în Germania occidentală, generalul Clay, a pronunțat la o recepție, doar trei cuvinte: „să acceptăm realitatea". Cuvintele pronunțate de generalul american au provocat o reacție teribilă, parcă ar fi fost vorba de sfîrșitul pămîntului, mai ales în ziarele influente din R.F.G.

Die Welt, de pildă, susținea că după informații tot mai frecvente, Occidentul ar urma să facă următoarele așa-zise concesii:

— recunoașterea de facto a Germaniei răsăritene de către puterile occidentale și R.F.G.

— recunoașterea definitivă a frontierei Oder-Neisse.

— renunțarea Bundeswehrului la armele nucleare.

— îngrădirea activității propagandistice în Berlinul occidental.

Nu mai e nevoie să adăugăm că aceste presupuneri ale ziarului de la Bonn sînt doar simple presupuneri, dar însăși enumerarea lor a stîrnit o panică îngrozitoare în rîndurile cercurilor militariste și revanșarde din R.F.G. care au început să lanseze sloganul că asemenea concesii ar fi „vitale", insuportabile pentru puterile occidentale. Corespondentul special al ziarului francez „Le Monde", referindu-se la atitudinea cercurilor oficiale de la Bonn și în special la poziția ministrului de război Strauss, susținea că rezistența lor se concentrează în jurul refuzului de a accepta un statut militar distinct pentru R.F.G., adică renunțarea Bundeswehrului la arma atomică, deoarece, chipurile, în felul acesta s-ar adopta teza sovietică a pericolului vest-german și a caracterului agresiv pe care îl dă alianței atlantice. Cercurile revanșarde și militariste din R.F.G. consideră de altfel orice soluție realistă drept o „concesie vitală", fie că e vorba de recunoașterea existenței Republicii Democrate Germane, fie că e vorba de crearea unui statut de oraș neutru, cu liber acces spre toate țările Europei, pentru Berlinul occidental. Revista engleză „New Statesman", în legătură cu strigătele isterice ale acelor politicieni occidentali care declară că sînt gata să lupte „pentru drepturile de acces la Berlin și pentru libertatea vest-berlinezilor", observa că ele devin ridicole „în aceeași săptămînă în care Gromiko repeta cu insistență sporită că Uniunea Sovietică dorește să acorde orice garanție posibilă în privința asigurării accesului la Berlin și că pe viitor nimeni nu va interveni în modul de viață al Berlinului occidental". Cercurile de la Bonn, în fața posibilității tratativelor în problema germană, în fața abordării ei realiste, nu au găsit alte argumente decît avertismentele și amenințările. Ele avertizează S.U.A. și Anglia că securitatea occidentului ar fi primejduită dacă R.F.G. n-ar avea arme nucleare, strecoară discret posibilitatea că, în chip de represalii, Germania de Vest ar părăsi N.A.T.O.; amenință că vor pierde încrederea în S.U.A.

În afară de cercurile militariste ale Pentagonului, cercurile revanșarde din R.F.G. mizează pe o serie de personaje din anturajul președintelui Kennedy, care sînt considerați drept consilieri în problema Berlinului. E vorba de Dean Acheson, fostul ministru de externe al lui Truman, de generalul Taylor, consilierul președintelui S.U.A. pentru problemele Berlinului și șef al statului major și de Kohler, subsecretar al Departamentului de Stat, conducător al secției europene, partizani ai politicii de forță, adversari ai tratativelor în problema germană.

„The Guardian" observa înrîurirea unor asemenea personaje influente în discursul pe care l-a rostit Kennedy în seara de 26 iulie, cînd a cerut suma suplimentară de două miliarde de dolari pentru înarmare, mărirea numărului recruților și a forțelor armate occidentale în Germania, ceea ce, după cum se știe, a dus la încordarea situației internaționale în problema Berlinului. Aceleași influențe au fost sesizate și în cuvîntarea rostită la O.N.U. de președintele Kennedy unde alături de afirmații cu privire la necesitatea tratativelor se găseau și amenințări în legătură cu eventualitatea folosirii armelor nucleare pentru așa-zisa apărare a Berlinului occidental. Într-o scrisoare deschisă adresată președintelui Kennedy, apărută în „Le Figaro", însuși publicistul reacționar francez Raymond Aron, criticînd poziția echivocă a președintelui S.U.A., îl acuză că ascultă „sfaturi contradictorii", că oscilează între „o politică dură și flexibilă". Publicistul francez afirmă între altele: „Capitala dv. și fosta capitală a Reichului ca și Londra și Bonnul sînt pline de afirmații dezmințite, de baloane de încercare, de concesii oferite sau retrase. Eu nu știu dacă dv. trebuie sau nu să negociați, dar dacă sînteți gata astăzi să recunoașteți guvernul Germaniei răsăritene, ar fi fost bine să o faceți mai curînd..."

Spre deosebire de publicistul francez care „nu știe dacă trebuie sau nu să se negocieze", revista cercurilor britanice de afaceri, „The Economist", recunoștea că eforturile puterilor occidentale de „a realiza năruirea Germaniei răsăritene, refuzîndu-i-se recunoașterea și instigîndu-se neliniștea în rîndurile populației" au eșuat lamentabil și că unica soluție este „o politică menită să reducă ostilitatea dintre cele două părți ale Germaniei, prin acceptarea faptului că oricît de neplăcut ar fi aceasta, statul est-german există".

Aceeași publicație britanică recunoaște că posibilitatea cercurilor revanșarde de a înghiți R.D.G. „a dispărut cu totul în prezent", cînd Uniunea Sovietică este puternică și poate da o ripostă nucleară eficace. Cît de iluzorii sînt speranțele cercurilor militariste din S. U. A. și R.F.G. de a intimida cu zăngănitul armelor Uniunea Sovietică și care este atitudinea unor pături destul de numeroase din R.F.G. față de poziția Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste o arată destul de elocvent o scrisoare adresată redacției ziarului „Die Welt" de către o femeie simplă din Darmstadt, Maria Shenk, din care spicuim aceste propoziții înțelepte:

„Ne vom ocupa oare din nou și din nou de bombe, împușcături și forță? După două războaie mondiale pierdute, ar trebui să știm în sfîrșit încotro ne duc toate acestea.

...Știu, cunosc răspunsul care vine automat atunci cînd se vorbește de metode neviolente: „cu rușii nu merge". Eu vreau să spun însă următoarele: cu forța abia nu merge. Acest lucru a mai fost încercat. Că rușii nu se tem de forță au dovedit-o deseori. Să încercăm cu alte mijloace să ne înțelegem, căci cu forța sau violența nu mai merge".

Justețea atitudinii Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste care se pronunță pentru tratative care să ducă la încheierea Tratatului de pace cu Germania și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, neutru și demilitarizat, este confirmată de atitudinea păturilor largi ale opiniei publice din toate țările. Popoarele Europei, de atîtea ori încercate de militarismul german, popoarele întregii lumi cer ca puterile occidentale să se situeze pe poziții realiste și să renunțe la politica de pe poziții de forță. Intrevederile care au loc între ministrul de Externe al U.R.S.S. și șeful Departamentului de Stat al S.U.A. ca și întîlnirea care va avea loc vineri, la Washington, între președintele Kennedy și Gromiko, ministrul de Externe al Uniunii Sovietice, vor arăta dacă S.U.A. au tras concluziile necesare în urma evoluției situației internaționale.

ION MIHĂILEANU

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"